

misli

THOUGHTS

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) in računalniški prelom Katarina Mahnič + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 2000 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

ZDAJ SMO že z obema nogama v novem tisočletju in ugotavljamo, da gredo stvari po starem naprej. Nič pretresljivega se ni zgodilo. Spremembo moremo vnesti sami, če bomo letošnje leto preživeli z novim navdušenjem za dobro, mir in spravo, če ga bomo preživeli kot sveto leto.

Hvala lepa za božično novoletna voščila, ki ste jih poslali na uredništvo Misli in jih izrazili ob poravnanju naročnine za tekoče leto!

Revija bo še naprej takšna kot ste jo navajeni, ima pa novo obleko za kar so poskrbele Katarina Mahnič, Zorka Černjak in Draga Gelt.

Mesec februar je v znamenju kulturnega praznika in letos dvesto letnice Prešernovega rojstva. Več o tem si lahko preberete v uvodnem članku. Zaradi preobilice tekstov pa sta tokrat žal izpadla oba podlistka, Frančišek in Tonček iz Potoka.

Hvala vsem, ki ste že poravnali naročnino, posebno še tistim, ki ste primaknili tudi kakšen dolar za tiskovni sklad. Naročnina je nizka zato, da bi bila revija vsem dostopna, darovi za sklad pa pomagajo, da tudi finančno približno pridemo skozi. Tistim, ki pet in več let niso poravnali naročnine in se niso oglasili na pismo s prošnjo za poravnavo zamude poslano sredi prejšnjega leta, smo z letošnjim letom pošiljanje revije uknili.

p. Metod

Videokasete iz Baragove knjižnice

NOVO! SLOVENSKI MLADINSKI KONCERTI V AVSTRALIJI 1975 - 1999, spominski video ob 25. slovenskem mladinskem koncertu, Melbourne, oktober 1999. Cena je 10 dolarjev.

NOVO! POSNETEK SLOVENSKEGA MLADINSKEGA KONCERTA 1999 V MELBOURNU, cena 25 dolarjev. Če naročite obe kaseti jih dobite za 30 dolarjev.

MLADINSKI KONCERT 1997 v Merrrylandsu, NSW, \$20. IN LOVING MEMORY - Ema Pivk, Frančiškanka Brezmadežnega spočetja, 15. 6. 1915 – 5. 2. 1999. Cena videokasete pogrebne slovesnosti je 25 dolarjev.

PATER BAZILIJ VALENTIN, 30 minut, \$10.- ŠTAJERSKIH 7 - Jubilejni koncert ob 10-letnici, \$25.-

SLOVENIA IS... videokaseta o Sloveniji v angleščini, cena 25 dolarjev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL V SLOVENIJI, obisk svetega očeta maja 1996. Cena \$25.-

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - pojeta Tanja Meža in Maja Lesjak, na citrah Marjan Marinšek. Cena \$10.-

30-LETNICA SV. CIRILA IN METODA V KEWJU, triurna videokaseta s slavnostnim programom Poživi plamen vere, ki je v tebi. Cena je 25 dolarjev.

BOŽIČNE PESMI, cena je 25 dolarjev.

LOVSTVO NA SLOVENSKEM - za vse navdušene lovce, cena je 25 dolarjev.

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. V jubilejnem letu 2000 naj nas spremljata mir, ki ga simbolizira bela golobica, in ljubezen do Boga, dos sočloveka in vsega stvarstva, ki jo predstavljata roki Kristusa in sv. Frančiška. Njuni prekrizani roki sta na malo drugačen način upodobljeni kot grb frančiškanskega reda.

misli

BOŽJE
IN
ČLOVEŠKE

Leto 49, št. 1/2
Januar-februar 2000

Prešeren za vse čase	
- Mirko Mahnič	- stran 1
Elegija svojim rojakom	
- France Prešeren	- stran 2
Voščilo ob kulturnem prazniku	
	- stran 3
Sv. Ciril in Metod Melbourne	
- p. Metod	- stran 4
Križem avstralske Slovenije	
Odlikovanje p. Valerijanu	- stran 7
Potep po Tasmaniji	- stran 8
Obisk melb. rojakov	- stran 9
Življenjski izzivi, Na klubu Planica,	
Prvi teden počitnic v Mt Elizi	- stran 11
Izviri krščan. življenja	- stran 12
45-letnica Platnice, Napis pod	
zastavo v Coomi	- stran 13
Znamke	- stran 14
Pisma o slovenščini XVII.	
- Mirko Mahnič	- stran 15
Sv. Rafael Sydney	
- p. Valerijan	- stran 16
Naše nabirke	- stran 19
Sv. družina Adelaide	
- p. Janez	- stran 20
Življenje dr. S. Franka	- stran 22
Izpod Triglava	- stran 24
Z vseh vetrov	- stran 26
Kotiček naših mladih	
Počitnice v Mt Elizi	
- Saša Ceferin	- stran 28
Moja polnočnica	
- Julie Brear	- stran 29

PREŠEREN

za vse čase

Mirko Mahnič

Ko slavimo vstop v tretje tisočletje, je za nas Slovence nič manj, rajši celo bolj pomembno spominjanje na 200-letnico Prešernovega rojstva.

Najbrž bo v ta namen veliko paradnih govorov, člankov, razprav, podob in plakatov, pa tudi veselje in naglo hlapljivega navdušenja. Vendar ni težko ugotoviti, da je Prešeren ostal zunaj naših duš in domala brez vpliva na naše osebno in skupno življenje, saj se ga na hitro spomnimo le enkrat na leto, ne iz srčne potrebe, ampak ker nam je prešlo v hladno navado.

Kulturno, duhovno in politično, pa tudi človeško smo oslabili in zavozili v puščavo, ker kot posamezniki in kot narod nismo zajemali iz njegovih spoznanj in opominov, ne iz njegove ljudomile človeškosti, ki smo ji "kazali osle" (Kranjec moj mu osle kaže) in jo sramotili z očitki vlačugarstva in pijanstva.

On pa je bil med nami
z ljubeznijo in ljubeznivostjo, z dobroto in strpnostjo,
z nenehnim delom ("od zore do mraka"),
z zahtevo po prostosti in pravičnosti in s
spoštovanjem človekovega dostojanstva,
z obsodbo grabežljivosti in sebičnosti,
z opombo, "da bi v samoti revež ne poginil,
da brat pomagal bratu bi 'z nesreče' in "da
se razprosti nad vsaki stan obilnost",
z dobrotno vnemo za srečo
vsakega človeka in
vsega človeštva
("ljudje vsi bratje,
bratje vsi narodi",
"kak si za srečo
človeštva bil
vžgan").

Elegija svojim rojakom

Zemlja kranjska, draga mati,
kdaj bo utihnil najni jok?
Al kdej bova vidla vstati
bratov jaz, ti čast otrok?

Kaj da čast očetov glasa
nima v pesmah starih dnov,
kaj da v zgodbah zdanj'ga časa
brati slave ni sinov?

Kaj da vedno še zakriva
zemljo našo temna noč,
kaj da slave ljubezniva
zarja Kranjcam ne napoč?

Kranjc! Ti le dobička išeš,
bratov svojih ti ni mar,
kar ti bereš, kar ti pišeš,
more dati gotov dnar!

Kar ni tuje, zaničuješ,
starih šeg se zgublja sled,
pevcov svojih ne spoštuješ,
za dežele čast si led! -

Tiho pesem! - Bolečine
ne razglašaj naših ran,
če nečast te naša gine,
domu, Kranjc moj, zvest
postan'!

France Prešeren

Njegove temeljne besede so bile: čast, zvestoba, čistost in potrpežljivost, prijateljstvo in bratstvo, upanje, ljubezen, svetloba in veselje, sreča, mir.

Njegovo vsakdanje življenje je bilo revno – umrl je brez prebite pare, ni imel kaj zapustiti svojim otrokom – bilo je zasmehovano in porinjeno čez plot takratnega družbenega dogajanja, bilo je nerazumljivo njegovim rojakom, kakor so jim bile – in so jim v glavnem še danes – nerazumljive in nepotrebne njegove pesmi.

Njegova usoda je bilo trpljenje, a ga je sprejemal kot božji dar: "da trpljenje in boleznj z veseljem vred so dar Njegove roke" in "navadil sem se, naj Bogu bo hvala, trpljenja tvojega, življenja ječa".

Ljubil je materni jezik, njegovo naravno in čisto podobo, in nam prvi odkril njegovo brezmejno lepoto in izrazno mogočnost. Zato je bil s tolikšno silo zoper govorno okornost ("kjer ne zmajejo dost' al' nič jezika"), kaj šele zoper govorno "čobodro", "rovtarstvo", "drekanje", "žlobudranje" in spakovanje.

Njegove Poezije so slovenski etični zakonik, priročnik za smiselno življenje, katekizem "ljubezni in miru in sprave" in zmeraj sodobni cvetnik lepote. Karkoli vzamemo iz njegovega dognanja – vse je brezbrežno, pretresljivo, usodno, globoko pomensko, spodbudno za duha, srce in okus, nasitljivo za našo duhovno podhranjenost, tolažljivo za našo žalost, nemoč in nemir.

"Boga je imel vedno pred očmi v besedi in v vsem vedenju," je natančno povedala njegova najmlajša sestra Lenka. Ponosni mož je v nemški napitnici pravniku Janezu Tomanu zapisal, da "poklekneš le pred Bogom in pravico". V njegovih pesmih odkrivamo izvorno bogoslovno izkustvo, v 28., 29. in 30. kitici Krsta pri Savici pa je enkrat opis krščanske vere in nekakšen "ta kratki katekizmus", ki bi ga morali naši otroci pa tudi odrasli slovenski verniki in neverniki znati na pamet: pravi Bog je "Bog ljubezni", ki "ljubi vse ljudi" in "ne želi nobenega pogube", ki "ustvaril je ljudi vse za nebesa".

Po silnem trpljenju, ki ga je – ob branju Kempčana in knjige prijatelja Slomška o pripravi na smrt – brez sleherne tolažbe prenašal, je z zakramenti maziljen Bogu vdano umrl.

Ne pustimo, da bi njegovo oznanilo vsaj zdaj po dveh stoletjih ostalo brez koristi za naše vsakdanje življenje.

Počastimo božjo milost v zahvalo, ker nam je dala Prešerna.

Vsem bralcem Misli čestitamo
ob slovenskem kulturnem
prazniku, ki letos zaradi 200-
letnice Prešernovega rojstva še
posebej vabi k razmišljanju.

Uredništvo

Risbi: Ivan Vavpotič, 1940; Zorka Čerňak, 1990

sv. ciril in metod MELBOURNE

p. Metod Ogorevc, OFM
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission
Baraga House, 19 A'Beckett St.
Kew, Vic. 3101
Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054

POKOJNI

ALOJZ. CEGLAR je umrl v bolnici v Wodongi, 11. decembra 1999. Že nekaj časa se je mučil doma, preden je šel septembra k zdravniku in so ugotovili bolezen raka. Niso mu več mogli veliko pomagati in je bil večinoma v domači oskrbi. Alojz je bil rojen 11. maja 1937 v Hrušici. Izučil se je za kovača. Osemnajstleten je prišel v Trst, kjer je bil dve leti, nato pa je šel leta 1957 v Avstralijo. V Melbourne se je poročil s Pavlo, rojeno Grlica. Otroci so David, Amanda in Suzana. Zadnjih dvajset let je družina živela v Wodongi. Dolga leta je delal na projektu Snowy Mountains. V Sloveniji ima Alojz še brata Ninota in sestro Slavo, v Melbourne pa sestro Marijo. Pogreb je iz cerkve Sacred Heart v Wodongi vodil avstralski duhovnik. Pokopan je na pokopališču v Wodongi.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega moža in očeta Alojza Ceglarja, ki je umrl 11. 12. 1999, se iskreno zahvaljujemo p. Metodu za obisk, sorodnikom in mnogim prijateljem za obiske v bolnici, za udeležbo na pogrebu, izkazano sožalje in poklonjeno cvetje.

Iskrena hvala gospodinjam, ki so tako požrtvovalno poskrbele za sedmino po pogrebu.

Naj bo pokojnemu Alojzu lahka zemlja, vam vsem pa naj Bog povrne.

Hvaležna žena Pavla Ceglar z otroki in vnuki

VLADIMIR MIRKO MARINČIČ je umrl doma, 24. januarja letos, po srčnem napadu. Rojen je bil 11. 7. 1927 v Zagorju pri Pivki. Po poklicu je bil zidar. V Avstralijo je prišel leta 1954, in sicer v Melbourne. Najprej je živel pri teti v Clifton Hillu, potem pri sestri Zori v North

Cote. Leta 1968 se je poročil z Barbaro, roj. Škrl. Dom sta si ustvarila v Coburgu, Melbourne. V zakonu sta se jima rodila Toni in Barbara. Rožni venec v četrtek in pogrebno sv. mašo, v petek, 28. januarja, je iz naše cerkve vodil p. Filip Rupnik, potem je bil kremiran v krematoriju v Faulknerju. Kje bo pokopan, zdaj, ko to pišem, še ni gotovo. Pogrešali ga bosta tudi sestra Zora in Vida v Melbourne, brat in sestra iz Kanade, Silva in Anton, ki sta prišla na obisk in nepričakovano tudi na pogreb; ter sestra Olga in Kristina, ki sta v Sloveniji.

Nekaj podatkov sem dobil še o enem našem rojaku. Ob tem ponovno prosim, da sporočite smrt katerega vaših sorodnikov, prijateljev in znancev, tudi če ga pokoplje avstralski duhovnik. V Mislih se bo ohranil spomin nanj in če se bo kdo čez leta zanimal za svojega sorodnika, ki je živel v Avstraliji, bo lahko našel nekaj informacij o njem.

BRUNO SABADIN je umrl v Thomastownu, Melbourne, 26. februarja 1999. Rodil se je 13. junija ? v Gažunu pri Kopru. V Avstralijo je prišel januarja leta 1955 v kamp Bonegila, potem pa v Thomastown, kjer se je leta 1956 poročil z Lilijano (rojeno v Šeragašu pri Kopru). Njuna otroka sta David in Suzana. Leta 1975 je Lilijana umrla, 1978 pa se je poročil drugič in sicer z Džino. Pogrebna maša je bila v Leilorju. Pokopan je na Keilorju ob svoji ženi Lilijani. V Avstraliji ima še sestro Elviro, poročeno Pribac.

Krstov in porok od zadnjega poročila v decembrski številki revije nismo imeli.

ROMANJE V KYNETON 11. decembra je bilo prijetno, samo hladno in precej deževno je bilo tisti

dan. Na poti nazaj smo se nekateri povzpeli na Hanging Rock, vsi pa smo obiskali Mt Macedon z visokim križem na vrhu hriba.

MIKLAVŽEVANJE je pripravil odbor staršev skupaj s Slomškovo šolo v nedeljo, 5. decembra. Slomškova šola je s tisto nedeljo tudi zaključila šolsko leto. Tečaj slovenščine za odrasle se je končal teden kasneje.

BOŽIČNI VEČER smo praznovali kot običajno na prostem, v lepem vremenu. Po božičnem prazniku je začelo deževati in se je ohladilo, tako da smo bili res Bogu hvaležni za dar lepega vremena do božiča. Božična noč je bila ob polni luni in jasnem vremenu svetla in topla. Pri vstopu v cerkev smo postavili simbolična, z zelenjem in lučkami okrašena 'sveta vrata' in nanje pritrdili simbole 'Jubilej 2000' ter napise: vrata življenja, vrata do srca, vrata v nebesa, vrata v cerkev. V cerkvi in

ob strani lurske votline je bil pritrjen napis: 'Odprite vrata Kristusu'. Pred polnočnico so mladi in odrasli pripravili božični program z naslovom: No room at the Inn. Atrakcija so bile tri žive ovce. Po enajsti uri je bilo že težko najti kakšen prosti sedež, proti polnoči pa so bili tudi vsi dohodi na bogoslužni prostor povsem zasedeni. Pri polnočnici smo najprej blagoslovili jaslice, nato pa imeli slovesno sveto mašo pri kateri smo se spomnili, da

so v Rimu na sveti večer odprli svetoletna vrata in se je s tem začelo jubilejno leto 2000. Po papeževi spodbudi smo vabljeni, da na stečaj odpremo vrata Kristusu: vrata naših src, domov, slovenske skupnosti. Na ta način bomo

zares vstopili v sveto leto, ki naj bo leto sprave in večje edinosti med nami. Po maši je bila v veliki jedilnici Baragovega doma pogostitev za cerkvene pevce, za vse, ki so pripravljali program pred polnočnico in za stanovalce Baragovega doma. Na božič je bilo sončno in soparno, ljudi pa ne preveč za cerkev, zato smo se tik pred mašo z dvorišča Baragovega doma preselili v cerkev, česar so bili še zlasti veseli pevci.

DRUŽINSKO KOSILO je v decembru spremljal majhen program ob zaključku mednarodnega leta starejših. Zahvalili smo se Društvu sv. Eme, ki kosila pripravlja in organizira pomočnice in pomočnike. V januarju družinskega kosila ni bilo, spet pa ste vabljeni v februarju in naslednje mesece.

MT. ELIZA - Počitnice na morju smo imeli od osmega do dvaindvajsetega januarja. Več o teh počitnicah si lahko preberete v rubrikah Kotiček mladih in Križem avstralske Slovenije.

BARAGOV DOM - Ograja je zdaj končana. Franc Car je namestil kape, ki jih je izdelalo avstralsko podjetje, pobarval pa jih je Marjan Jonke. Streha za avto je tudi končana, samo odtok bo še treba speljati pod zemljo.

MARIJA ROMARICA je obiskala že številne domove. V času počitnikovanja na Mt. Elizi je bila tudi tam. V cerkvi pod korom se lahko vpišete za določen teden, ko jo boste sprejeli na svoj dom. Molili naj bi zase in za vso slovensko skupnost.

P. FILIP RUPNIK je bil med nami malo manj kot en mesec. Vesel sem, da rad pride in se tu dobro počuti. Zahvaljujem se mu za vso pomoč, pa tudi p. Valerijanu, ki je v tem času sam nosil težo dela v verskem središču v Merrylandsu. P. Filip je prvi teden na Mt. Elizi preživel s skupino naših rojakov in se zadovoljen vrnil v Kew, kjer je v naslednjem tednu vodil duhovno obnovo za vse rojake, ki ste mogli in želeli priti. Na svečnico se je vrnil v Sydney.

TRIO POGLADIČ iz Vojnika pri Celju je nastopil v naši dvorani v nedeljo, 9. januarja, nekaj pesmi pa je zapel in zaigral tudi v cerkvi. Njihov obisk je organiziral SNS Vic.

KULTURNI PRAZNIK smo proslavili s proslavo v dvorani, ki je bila v organizaciji SNS. Sledilo je kosilo. O tem pišem že pred proslavo, zato več ne morem povedati.

SLOMŠKOVA ŠOLA - Prvi dve nedelji v februarju je vpisovanje, 20. februarja pa bo začetek novega šolskega leta. Za informacije lahko pokličete Veroniko Smrdel, tel. 9850-8575 in Lidijo Lapuh, tel. 9799-3984.

TEČAJ SLOVENŠČINE za odrasle se je začel z udeležbo na kulturnem prazniku. Kdor bi se še želel pridružiti, je dobrodošel. Informacije lahko dobite pri Dragi Gelt, tel. 9756-0103.

Naj spomnim, kar sem omenil že v božičnem pismu.

PRIPRAVA NA BIRMO bo potekala v našem verskem središču, če bo zanimanje. Kandidati za pripravo na birmo so lahko stari od dvanajst let naprej.

HVALA LEPA ZA VOŠČILA, ki ste mi jih za praznike izrekli osebno in poslali po pošti.

Pomanjkanje časa me ovira, da bi se vsem zahvalil osebno, zato skromna zahvala vsaj na tem mestu.

MOLITVENA SKUPINA je imela od božičnih praznikov pa do konca januarja počitnice, od februarja naprej pa se spet redno zbira k molitvi. Molitvena ura je vsak torek ob desetih dopoldne in ne več ob dveh popoldne. Upajmo, da bo dopoldanski čas primeren še za koga, ki se bo pridružil skupni molitvi. Kdor ne more k skupni molitvi, ga vabim, da v duhu povezan z molitveno skupino moli doma ob enakem času.

BOŽIČNE OVOJNICE - Od 1.300 razposlanih božičnih pisem smo dobili nazaj 354 ovojnic z božičnim darom za versko središče. Skupno smo prejeli \$7.980. Bog vam povrne za vse darove, ki bodo letos namenjeni zbiranju sredstev za spomenik na pokopališču kjer je pokopan p. Bazilij.

SPOMENIK P. BAZILIJU - Dogovor s kamnoseškim podjetjem je že sklenjen, delo pa bo stalo nekaj nad dvajset tisoč dolarjev. Nagrobni spomenik bo nadomestil dosedanj zid s ploščo, kjer je pokopan p. Bazilij. Ne gre torej za spomenik posebej posvečen p. Baziliju, temveč za nagrobno ploščo na delu pokopališča,

kjer je pokopan tudi p. Bazilij. Takšna je praksa tudi na drugih frančiškanskih pokopališčih. Vsi, ki ste poznali p. Bazilija in njegovo osebno skromnost v življenju, se boste strinjali, da zase ne bi želel imeti posebnega nagrobnika. Nagrobna plošča, ki bo postavljena, bo narejena po vzoru frančiškanskega pokopališča v Sloveniji, in sicer v Nazarjah. Darove za to še zbiramo v posebnem skladu Misli.

PASTORALNI SVET - V bližnji prihodnosti imam namen ustanoviti Pastoralni svet. V avstralskih župnijah ga poznate pod imenom Parish Pastoral Council. Tudi v Sloveniji že dolgo poznajo t.i. 'župnijske pastoralne svete'. To bo skupina, v kateri naj bi prišla do izraza soodgovornost vernih laikov za versko in kulturno delo v našem središču. Povedali naj bi svoje mnenje in predloge glede verskega in kulturnega dela v našem središču in iskali poti, kako predloge uresničiti. Njegov namen bo tudi večja povezanost in usklajenost med posameznimi skupinami v verskem in kulturnem središču. Člani sveta bodo predstavniki posameznih skupin in tisti, ki jih boste predlagali (izvolili). V verskem središču v Sydneyju imajo že nekaj let takšen svet, tudi v Adelajdi se pripravljajo na njegovo ustanovitev.

p. Metod

križem AVSTRALSKE SLOVENIJE

Odlikovanje patru Valerijanu

Dragi sorojaki, spoštovani v uredništvu Misli! Naj vam sporočim veselo novico, da smo v nedeljo, 30. januarja, pri Sv. Rafaelu praznovali 74. rojstni dan našega g. patra Valerijana Jenka ter mu obenem čestitali za njegovo prestižno odlikovanje, ki ga je prejel na Australia Day 2000. Vsi v cerkvi so med govorom kar trikrat zaploskali in s tem pokazali, kako imajo patra radi.

Za to priznanje je p. Valerijana predlagal šolski odbor

že pred mnogimi leti, kar mi je zaupala gospa Mariza Ličan. "Pa takrat nismo uspeli...", mi je rekla. Kako da ne? Kot meljejo počasi božji mlini, tako tudi državna birokracija izbira zaslužene zelo počasi.

Letos so medaljo Order of Australia prejeli poleg patra Valerijana še: Fay Nelson, direktorica Aboriginal and Torres Strait Islander Arts; Dorothy Joyce Mowbray za zaslužno 55-letno dobrodelno dejavnost pri Rdečem križu; Dick Fairweather, upokojeni pilot za 'his service to veterans'. Za Avstralca leta je bil izbran zdravnik, ki je s svojim cepivom proti nalezljivim boleznim rešil

milijone življenj.

Kakor mi je znano, so v Melbourne to priznanje pred leti prejeli še sledeči zaslužni Slovenci: pokojna g. p. Bazilij Valentin in g. Marijan Peršič ter gospa Dragica Gelt.

Pater Valerijan Jenko si je to priznanje zaslužil za svoje 36-letno delo v Avstraliji. Novinarjem je takole skromno odgovoril na številna vprašanja: "Realno gledano je medalja namenjena vsem Slovencem, kajti kot duhovnik ne bi mogel storiti nič, če ne bi imel za seboj ljudi, ki so mi vseskozi pomagali!"

Hvala vam, p. Valerijan, za vse kar ste dobrega storili za nas in naše iskrene čestitke z željo, da bi nas še dolgo zdravi vodili po pravi poti življenja. Bog z vami!

Vsem topel pozdrav iz Sydneyja

DANICA PETRIČ, SYDNEY, NSW

Potep po Tasmaniji

Svež, pozno pomladanski popoldan se je nagibal k sončnemu zahodu, ko je vesela družba naših rojakov stopala na avtobus. Kam?... so se spraševali.

Kaj kmalu smo skupaj občudovali zelene predele našega Melbourne in skoraj zadržali dih ob vstopu na ladijski pomol, saj smo prenekateri po mnogih desetletjih stopili na ozemlje našega prvega srečanja z Avstralijo – Port Melbourne.

Velika bela ladja nas je sprejela v naročje in kmalu smo s palube občudovali zlato-rdeči sončni zahod ob žvrgolenju belih galebov, ki so nas spremljali.

Dokaj mirno, zibajoče, smo prepluli znamenito morsko ožino Port Phillip zaliva, ki mu pripisujejo mnoge tragične plovbe. V prijateljskem vzdušju smo gledali izginjajoči horizont, posedali v igralnici, ob kavici ali že v zatišju naših ladijskih kabin.

Topli jutranji sončni žarki so nam ponudili pogled na tasmansko pokrajino in kmalu zatem se je ob avtobusu nasmejano predstavila tasmanska Slovenka Anka, nekoč doma iz kraško goriške pokrajine. Prijateljsko smo sopotovali med zelenimi polji do jabolčnih nasadov, kjer nas je veselo pozdravil – neverjetno – jabolka hrustajoči psiček. Ogledali smo si film in se kmalu zatem s traktorskim vlakom Granny Smith Express odpeljali v deželo jablan, kjer smo videli posebno drevo na katerem raste 227 različnih vrst jabolk.

Hriboviti horizont nas je spremljal do Sheffielda – naselja, ki bi izumrlo kot že nekaj drugih krajev, če ne bi iz San Francisca nekdo uvozil idejo o umetniških freskah,

ki predstavljajo zgodovino življenja te okolice in vabijo turiste na ogled in pokušnjo bučne juhe in žemljic. V teh slikarijah je tudi predstavljeno življenje Gustava Weindorferja, ki je štiri leta živel tudi v Mariboru, temu predelu Cradle Mountains in Mount Royal pa daroval svojo ljubezen do narave in tasmanskega dekleta. Viri pravijo, da je na svojih ramah prenašal težko hlodovino in druge gradbene materiale v zatišje gorskega parka, kjer je zgradil zgodovinsko brunarico, ki še danes sprejema posebne goste – ljubitelje narave. Tukaj se je Anka poslovila, mi pa smo nadaljevali svojo pot do prvega prenočišča na Tasmaniji.

Naslednje jutro smo se poslovili od Launcestonu in se napotili proti Hobartu. Z velikim veseljem smo sprejeli povabilo našega šoferja v Richmond, kjer so nas tako zgradbe, čudoviti mostovi, ki so jih zgradili kaznjenci, vse trgovine, posebno prijetna vinarnica jabolčnega šnopsa očarale in razveselile. Posebno presenečenje pa nam je bil obisk prve katoliške cerkve v Avstraliji na tem področju. Tam smo tudi obiskali Balmoral Cottage, zgradbo iz rdeče opeke, ki so jo leta 1836-1838 zgradili kaznjenci s posebnimi celicami za hude kaznjence. Na tej poti v mestu Campbelltown je znamenita postojanka

volne Saxon Merino in volnenih izdelkov, ki je bila ustanovljena že leta 1820.

Končno smo ob prihodu v Hobart prevozili znameniti most Tasman Bridge, ki je pred leti zahteval veliko žrtev, ko se je v njegov steber zadela tovorna ladja in je nekaj avtomobilov strmoglavilo v reko Derwent. Čudoviti večer nas je osvežil na izletu na Mt Nelson in v prijetnem hotelu smo zaključili dan.

Naslednji dan smo z vrhov Mt. Wellingtona občudovali naravno idilo in zaliv mesta Hobart – drugega največjega mesta v Avstraliji. Naslednji dan nas je privabila

znamenita mestna tržnica Salamanca Market, ki se razteguje kilometre do morske ožine. Popoldne smo obiskali Huon Valley z največjo proizvodnjo jabolk in mehkega smrekovega lesa.

Po zajtrku smo naslednji dan potovali prek mostu Derwent River, prek Sorrella in Eaglehawk na obisk penečih voda – Blowhole, Devil's Kitchen in Tasman Arch. Pred nami se je odprl Port Arthur in famozno kazensko naselje, do katerega smo prišli prek mostov, ki so jih zgradili prvi kaznjenci. Ta ožina zarisuje tudi trpkost domorodcev, ki so bili v Tasmaniji popolnoma iztrebljeni in prvih anglosaksonskih kaznjencev, ki jim mali Otok smrti nudi zadnje počivališče. Zadnjo krutost pa zabeležuje preprosto leseno spominsko znamenje žrtvam nasilja 'Bryant', kjer smo se s svečko v roki spomnili vseh bolečin.

Ob vrnitvi v Hobart smo ob čaju v našem hotelu pokramljali s skupino tasmanskih Slovencev in zaključili globoko misel ob Zidu prijateljstva, kjer je med mnogimi narodnostmi sveta tudi naša slovenska plaketa v pozdrav in zahvalo novi domovini.

Jutranja zarja nas je zvalila v zgodovinske gostilne Colony Inn, zgrajeno leta 1830, in Bush Inn, zgrajeno leta 1815. Nato smo si ogledali veliko električno centralo 'Power Station' – in nato prek mostu Derwent še jezero St Claire ob vznožju narodnega parka Cradle. To jezero leži na 738 metrih nadmorske višine. Potem so se pred nami odprli slapovi Mt Nelson, do katerih smo se povzpeli peš.

Po družabno preživetih trenutkih v Queenstownu smo po ovinkastih cestah med makovimi polji prispeli v Zeehan, kraj imenovan po ladji Abela Tasmana. Tam smo obiskali gledališče Gaiety, kjer je nekoč nastopala Dame Nellie Melba in zgodovinski muzej svetovnih rudnin. Tam smo poleg marsičesa kot veliki radovedneži staknili tudi idrijsko živorebrno rudo.

Pot skozi mesto Ulverstone nam je v središču mesta prikazala čudovito delo naših sorojakov. Arhitekt Cveto Mejač je pripravil načrt v spomin avstralskim padlim vojakom. Ta predstavlja bojvnika na konju z visoko segajočo veliko mestno uro, podprto s tremi stebri, ki predstavljajo mornarico, letalstvo in pehoto.

Med našim sedemdnevni potovanjem smo obiskali visoko planoto Grindelwald v bližini Launceston. Ogledali smo si čudovito švicarsko vas, ki jo je v zahvalo Tasmaniji za uspešno trgovanje zgradil nizozemski poslovnež Van Vos. Vsi prebivalci – kupci teh hišic – morajo biti stari prek 50 let. To je razširjena vasica z zemljo ob vsaki gorski hišici. V naselje stopiš skozi oboke

na vaško dvorišče s klopami, trgovinami in kavarnicami, gostilnami in pekarnami. V tem prijetnem okolju je za zrežljanimi polknicami eno do trispalnično udobje –

naselje za starejše – z vsemi pripomočki. Ob prijetnem jezeru pod cerkvenim stolpom so se zopet rodile moje sanje – zakaj v takem naselju ne živimo mi, Slovenci...

Vsem potnikom hvala za družbo, še posebej pomočnikom in na svidenje v planinah ter v zahodni Avstraliji in drugje.

HELENA LEBER, MELBOURNE, VIC.

Obisk melbournskih rojakov

V nedeljo zvečer, 28. 11. 99, se je majhna skupina Slovencev, ki živijo okoli Hobarta srečala s skupino 47 Slovencev iz Melbourne in skupaj smo preživeli nekaj prijetnih ur. Zbrali smo se v sprejemni sobi motela Mid-City. Ivo Leber nas je toplo pozdravil, Tony Ambrož pa mu je odgovoril v imenu Tasmancev. Dejal je, naj viktorijski rojaki razširijo vest o prijetnem tasmanskem vremenu, čudoviti naravi in prijaznih ljudeh med svojimi prijatelji, tako da bodo tudi oni prišli in tukaj porabili svoje turistične dolarje!

Potem smo uživali ob kavi, soku in potici, ki so jo prispevale obiskovalke. Slovenci, ki imajo avstralske žene, so to znali ceniti! Ta davno pozabljeni okus! Potem smo se sprehodili do Mednarodnega zidu prijateljstva, da so si melbournski rojaki lahko ogledali slovensko

ploščo, ki so jo hobartski Slovenci odkrili maja 1995. Vsa skupina si je bila edina, da je tasmanški Mednarodni zid prijateljstva čudovita ideja in izrazila željo, da bi vse

Levo proti desni: Pepca Laharnar, Tony Ambrož, Ruža Šajn, Angie Umeč, Joe Zorc. Zada: Mario in Carleen Klemenčič

etnične skupine lahko živijo v miru drug ob drugem kot živijo tukaj. Potem smo se vrnili v hotel, kjer smo se, žal, poslovili in zaželeli našim prijateljem varno potovanje.

TONI AMBROŽ, HOBART, TASMANIA

Pokojni

Sporočam vam, da je 4. septembra 1999 ob 7.45 zjutraj na mojem domu v Wangaratti umrla moja draga mati, VALERIJA PANČUR, rojena Radalovič. Rodila se je 21. septembra 1924 v Kuteževem pri Ilirski Bistrici. Bila je hčerka Antona Radaloviča in Johanne, roj. Čelin. Mama in moj oče Franc, po rodu iz Kamnika, sta se srečala v Avstriji in se poročila 29. septembra 1946. Jaz sem se jima rodila še v Avstriji, v Avstralijo pa smo prišli z ladjo Nellie 15. julija 1949. Najprej smo bili v Bonegilli, potem na farmi v Table Topu blizu Alburyja, NSW. V Beechworth smo prišli marca 1950 in 12. junija 1950 se je rodil moj brat Franc.

Prva leta so bila za mojo mamo zelo težka, brez znanja jezika, denarja, prijateljev in svojcev. Malo po malo si je ustvarila dom in življenje. Bila je zelo skrbna žena in mati. Štirinajst let je delala v bolnici v Beechworthu, dvanajst let pa pri Meals on Wheels. Deset let je čistila cerkev St Joseph in osem let pela v zboru upokojencev v Beechworthu. Zelo rada je pela in poslušala slovenske pesmi.

Leta 1975 smo se odločile, da gremo v Slovenijo na obisk, da bo mama po enaintridesetih letih lahko videla svojo mater in sestre in da smo spoznale družino po očetovi strani. Nemogoče je opisati občutke od takrat.

Sedmega januarja 1980 je umrl moj oče. Leta 1989 smo spet skupaj z mamo šle v Evropo, tokrat v Split, Medjugorje, Mostar, Dubrovnik in Portorož. Leta 1995 sem vprašala mamo, če bi rada šla obiskat brata Toneta v Južno Ameriko, 51 let je minilo kar sta se nazadnje videla. Nič ni imela proti in sva šli za en mesec k njemu v Peru. Ko je sestra Marija v Sloveniji to izvedela, je prišla tudi ona. Nikoli ne bom pozabila tistih dni, bilo je nekaj neverjetnega. Prvič v življenju sem videla mamo tako nasmejano, veselo in razpoloženo. Ti spomini so jo držali gor do smrti.

Štiriindvajsetega julija 1996 je umrl brat Franc, januarja 1999 pa je mama izvedela, da ima tumor v želodcu in da se je bolezen razširila na jetra. Bila je pri meni od januarja do svoje smrti v septembru. Ne morem opisati, kako korajžna je bila vse te mesece. Do zadnjega je prejela sveto obhajilo, večer pred smrtjo je prišel duhovnik iz Beechwortha in je prejela zadnje zakramente.

Pogrebna maša za mamo je bila opravljena 7. septembra 1999 v cerkvi St Joseph v Beechworthu, kamor je 45 let hodila k maši, bila je njen drugi dom. Zdaj počiva poleg moža in sina v Beechworthu. Poleg mene zapušča sestro Almo v Trstu, brata Toneta v Peruju in sestro Marijo v Luciji v Sloveniji. Rada bi se zahvalila gospe Mariji Kromar za obiske in tolažbo in vsem Slovencem iz Alburyja in Wodonge, ki so prišli na pogreb in prinesli rože. Lepa hvala vsem.

ANICA PANČUR, WANGARATTA, VIC.

Šestindvajsetega oktobra 1999 je v Dartmoorju v Viktoriji umrl FRANC SALMIČ, rojen 19. 8. 1924 na Dolenjskem v Sloveniji. V Dartmoorju je živel, odkar je leta 1949 prišel v Avstralijo. Najprej je delal v gozdu, potem pa si je kupil zemljo in delal na njej. Bil je priden in v okolici med Avstralci zelo spoštovan. Imel je veliko kmetijo in se je ukvarjal z živinorejo. Žena je bila Škotinja, vendar sta se na žalost ločila. Imela sta tri otroke. Sin Frank živi v Melbourneu in je učitelj v katoliški šoli. Hčerka Louise se je poročila in živi v Dartmooru, sin Martin, ki je tudi poročen, pa je prevzel očetovo kmetijo.

ANICA ZUPANČIČ, KLEMSIG, S.A.

Življenjski izzivi

Naprošam vas, da v Mislih objavite recenzijo moje knjige Življenjski izzivi. Na razpolago je le še nekaj izvodov knjige, ki je doživela topel sprejem pri veliki večini Slovencev, v glavnem pa je razprodana. Navajam nekaj mnenj:

G. Lojze Bajc, Cleveland, Ohio: »Prav z nekim posebnim užitkom sem prebral vašo lepo in zanimivo knjigo.«

G. Edvard Gobetz, Ph.D., Ohio: »Zdaj sem že prebral doberšen del knjige in sem po vaši zaslugi bogatejši za številne nove vpoglede in izzive. Med avtobiografskimi deli novejših dobe je to ena treh knjig, ki mi najbolj razsvetlijo medvojne in povojne razmere (poleg Ivana Korošca za domobrance in Mitje Šipka za koroške partizane). Vaša pa zajame še Avstralijo in Afriko in predstavi še marsikatero bistro analizo in predlog. Zaslužila bi ponatis številnih odlomkov v občilih, pa še kakšno okroglo mizo, kot npr. vaš predlog za obnovo klasične vzgoje ali razpravljanje o dialektičnem marksizmu v luči vaših primerjav.«

Pokojni dr. Stanko Kociper, slovenski pisatelj: »Knjigo sem 'požrl' od prve do zadnje črke in vam moram takoj priznati, da že lep čas nekega pisanja nisem požiral s takšnim 'apetitom' kot vaše Življenjske izzive. Fenomenalno!...Zato vam za knjigo lahko samo čestitam, čestitam, čestitam!

G. Lojze Košorok, naš kulturni delavec: »Tvojo knjigo več kot z zanimanjem prečital! Čestitke! Mislim, da bo za naše zanamce odličen dokument v prelomnici našega časa. Imel si korajžo povedati to, kar vsakemu gre.«

Prof. Janez Menart, član SAZU, slovenski pesnik: »Najbolj mi ugaja to, da se nisi skrival za kraticami, kar dela večina, da tako ne veš, pri čem si, ampak si preprosto in jasno povedal kdaj, kako, zakaj in kje. In še to: iz vsega tvojega dela veje velika ljubezen do Slovenije... Zelo so mi všeč tvoje pesmi Pesem morja, Slutnja, predvsem pa Zdomec.«

G. Aleksij Pregarc, radio Trst: »Takemu človeku lažje verjameš, prvinskost njegovih zapisov pa gre pripisati globoki predanosti krščanski etiki... Življenjski izzivi ing. Ivana Žigona bralca ganejo, prepričajo in osvojijo.«

Ga. Ivanka Škof, naša znana kulturna delavka: »V knjigi je mnogo navodil za mlado Slovenijo, saj govori iz izkušenj, ki si jih je pridobil z bivanjem po svetu in še posebno v deželi, ki ima že dolgoletno tradicijo demokratične vlade. Ne boji se povedati, da je bilo v

prejšnji ureditvi marsikaj dobrega in to bi morala mlada Slovenija vnesti v svojo ustavo. Poudarja pomembnost socialnega zavarovanja, posebno mladi družini; izobrazbo vsem, ne le onim, ki zmorejo plačilo, kajti revni, nadarjeni otroci bodo popolnoma utožili v množici neizobraženih. Pomoč družini, ki naj postavi temelje moralne vzgoje mlademu rodu... Ob branju Življenjskih izzivov me je pritegnila vsaka stran.«

G. Jože Velikonja, University of Washington:

»Vaše odisejane v Afriki, Avstraliji in Švici so nadvse zanimive. Vam in vaši knjigi želim mnogo uspeha...«

Za knjigo lahko pišete na naslov: Ing. Ivan Žigon, 48/99 Herasman Pde, Wembley, W.A. 6014. Cena s poštnino vred je 15 dolarjev.

IVAN ŽIGON, WEMBLEY, W.A.

Na klubu Planica

Pri nas smo se spet lepo imeli. Obiskal nas je sv. Miklavž z angelčkom. Oba sta nas lepo razveselila s svojimi darili. Seveda brez parkeljna ni še nikoli šlo. Ker pa imamo tudi pri nas zelo pridne otroke, ni bil parkelj skoraj nič zaposlen, če se je pa z verigo malo premaknil, je bilo to bolj iz navade.

Sedemindvajsetega decembra so bili pri nas v klubu Planica glasbeniki iz Slovenije z imenom Trio Pogladič. Lepo so nas razveselili s svojim petjem in glasbo. Nekatere pesmi so nam bile že znane iz naše mladosti, te so nas še posebej poživile. Lahko smo kupili njihovo glasbo, da se bomo še doma potešili, kadar nam bo dolgčas. Hvala tistim, ki ste poskrbeli za nas ta lepi večer in da bi bila naša snidenja še v prihodnje tako vesela.

Gospod Peter Grivec nam je lepo zaigral na harmoniko, želimo mu vse najboljše pri igranju za naprej. Pevcem iz Wollongonga se lepo zahvalimo za njihovo petje in jim želimo še veliko uspeha.

Novo leto smo lepo dočakali v klubu Planica in se poveselili z glasbo in plesom. Pozdrav in srečno 2000.

IVANKA ŽABKAR, WOLLONGONG, NSW

Prvi teden počitnic v Mt Elizi

Spet sem se pridružila počitniški koloniji v Mt Elizi, ki jo vsako leto skrbno organizira naš verski center v Kewju. Na razpolago smo imeli dva tedna. Tam sem bila prvi, družinski teden. Bilo nas je kar precej, okoli štirideset, večinoma žene in stare mame z vnučki. Morda sem edina, ki že vsa ta dolga leta še vedno prihajam na

ta res lep kraj ob morju, pa še za tako nizko ceno. To so moje najlepše počitnice, ko drugi skrbijo za to, kaj boš jedel. Vsega je bilo dovolj, sonca, vode, dobre hrane. Imeli smo kar tri čudovite obiske. Najprej smo se razveselili patra Filipa, ki je bil z nami ves teden. Potem smo v nedeljo dobili Marijo Romarico, in v petek proti večeru še Trio Pogladič iz Slovenije.

Letos se ob večerih nismo dosti sprehajali. Naš sprehod je bil vsak večer v lepo frančiškovo cerkvico ob bivšem frančiškovem samostanu k Mariji Romarici. Tam smo molili in peli tja v noč.

Lani ob tem času ni bilo tako lepo, imeli smo sestro Emo v bolnici. Cel teden smo bili ob njej ponoči in podnevi in ji delali družbo. Leto je minilo odkar je ni več, ostajajo nam samo spomini.

V imenu nas vseh v Mt Elizi se toplo zahvaljujemo p. Filipu, ki je imel lepo očetovsko potrpljenje z nami vsemi. Bog lonaj, pater. Lepo je bilo, ko ste bili z nami pri mizi, na morju, v cerkvi in kadar smo vas potrebovali. Topla zahvala pridnim kuharicam in vsem, ki ste kakor koli doprinesli k lepim počitnicam. Hvaležna

ANICA SMRDEL, MELBOURNE, VICTORIA

Izviri krščanskega življenja

V torek, 18. januarja 2000, se je začela duhovna obnova z naslovom Izviri krščanskega življenja, ki smo jo zaključili 20. januarja 2000.

Ker sem se udeležila vseh treh dni, bi rada z nekaj vrsticami opisala njihov potek.

Začelo se je s sveto mašo z lepo pridigo evangelija. Po maši smo se sestali v jedilnici Baragovega doma. Naš priljubljeni pater Filip nam je tako lepo povedal in

razložil, kaj je evangelij, da smo z zanimanjem prisluhnili njegovemu pripovedovanju. Res je lepo, če se med sveto mašo poglobimo v premišljevanje, kaj nam pomeni božja beseda. "Hodi po stopinjah Gospodovih."

Naslednji dan smo se po sv. maši spet sestali v jedilnici. Tokrat nam je pater Filip govoril o božji besedi in evharistiji. Spet smo veliko lepega slišali, saj p. Filipu ni zmanjkalo besed. Najbolj mi je ostalo v spominu, kako je sveti Frančišek doživel spreobrnjenje. "Ko je stopil s konja, se priližal gobavcu, mu podal roko, ga objel" - to je bilo zanj spreobrnjenje. Vsak dan se srečujemo z božjo besedo, a jo premalo razumemo. Želim, da bi jo vsak od nas pravilno razumel in tudi izvrševal.

Zadnji dan je bila tema križ. Jezus je za naše grehe trpel in na križu umrl. Sam nas je povabil, naj bi vzeli svoj križ na rame in šli za njim. Lepo bi bilo, da bi tudi mi znali prenašati naše vsakdanje življenje potrpežljivo, ne pa z jezo, nejevoljo in preklinjanjem. Bilo bi dobro, da se dnevno spominjamo našega Odrešenika - nam bo lažje življenje.

V imenu vseh, ki smo se udeležili duhovne obnove, se iz srca zahvaljujem patru Filipu za njegove lepe razlage v teh treh dneh.

ANITA PLEŠKO, MELBOURNE, VICTORIA

Tudi jaz bi se rada zahvalila patru Filipu, da nam je dal priložnost za duhovno obnovo. Začeli smo s sveto mašo, potem so bila predavanja, tako da mislim, da je vsakemu ostalo nekaj poučnega. Na žalost nas ni bilo veliko - kaj več bi se nam jih lahko pridružilo, saj nimamo vedno takšne priložnosti.

Hvala vam, pater, v upanju, da se boste še kdaj potrudili za kaj takšnega. Lepo nam je bilo. Na svidenje in Bog plačaj! Hvaležna

FANI ŠAJN, MELBOURNE, VICTORIA

**IŠČEM PRIJATELJICO ZA DRUŽBO, PO
MOŽNOSTI SLOVENKO, STARO OD 65 DO
70 LET. ZA PODATKE SE OBRNITE NA
NASLOV UREDNIŠTVA MISLI ALI NA
TELEFONSKO ŠTEVILKO 9366 8575.**

45-letnica Planinke

Lepo pozdravljeni v novem tisočletju. Naj Vam Bog da zdravlja in moči pri delu za veliko slovensko družino, ki vam je zaupana. Pošiljam Vam nekaj zadnjih poročil iz našega severnega konca.

V Kraljičini deželi smo tako rekoč začeli novo leto s slovensko službo božjo. Obiskal nas je pater Filip iz Sydneyja, ki je najprej imel sv. mašo na Zlati obali in nato v nedeljo, 2. januarja na našem hribčku Planinke.

V soboto zjutraj, 8. januarja, je v Mater Hospital zaradi raka zaključil svoje zemeljsko trpljenje naš rojak ANTON VOGRIN. Rojen je bil 8. januarja 1936 v vasi Dovže-Meslinja pri Slovenj Gradcu. Krščen je bil v farni cerkvi v Šentilju pod Turjakom. Tam zapušča še brate in sestre ter eno sestro v Švici in eno v zahodni Avstraliji. V Brisbanu je zapustil ženo Jano iz Shanghaja in dva sinova. Pokojni Tone je prišel v Avstralijo leta 1955. Srečala sem ga v prvem melbournskem slovenskem domu v Carltonu na društvenem sestanku. Ko sem se z družino preselila v Queensland, sem ga spet srečala pri Slovenskem društvu Planinka. Bil je naš član, kakor tudi član in podpornik radijske skupine in nekaj časa celo naš radijski konvener. Tone je bil zelo miren človek in četudi žena ni bila Slovenka, je do konca ohranil svojo čisto slovenščino. Po pogrebu na Mt Gravattu smo se zbrali pri čajanki v dvorani na hribčku Planinke. Devetindvajsetega januarja je naše društvo Planinka praznovalo 45-letnico svojega obstoja. Koncerta se je udeležil zastopnik slovenskega veleposlaništva g. Marko Polajžer in nam v imenu republike izročil priznanje za naše dolgotrajno delo in povezavo med tukajšnjimi Slovenci. Predsednik društva LIPA iz Zlate obale Joe Vohar nam je tudi izročil lepo spominsko plaketo v obliki lipovega lista. Čestitko nam je v imenu Avstralske slov. konference poslala tajnica Jožica Gerden. Voščilom in dobrim željam se je pridružil tudi Jože Košorok iz Sydneyja. Naš pevski zbor je pod vodstvom Staneta Sivca zapel tri pesmi. Zaplesala nam je Melissa Creevy. Šestletna Zala Skrbiš nam je zapela pemico o kenguruju. Naša sedemletna vnukinja Mariah Cuderman pa nam je zapela po napevu slovenske narodne pesem o Planinki.

Jožica Polak nam je lepo podala svojo pesnitev o društveni obletnici in v duetu s Katico Pintarič tudi zapela dve pesmi. Fanika Knap in Marija Judnič pa sta podali oderski šaljivi skeč: Prošnja za moža. Na koncu pa nam je zaigral domače melodije mladi harmonikaš Andrej Špilar. Kar nad 120 se nas je zbralo v naši dvorani. V pozdravnem govoru sem poudarila, da je nadaljni obstanek Planinke mogoč samo s sodelovanjem vseh rojakov, saj nas je za delo čedalje manj. Upamo in želimo, da se bo navdušenost rojakov stopnjevala in da bomo praznovali še veliko obletnic.

Toliko zaenkrat. Naslednjič bom priložila kašno sliko iz koncerta. Lepe pozdrave iz Kraljičine dežele

ANICA CUDERMAN, BRISBANE, QLD

Voščilo

Dragi rojaki in sodelavci na narodnem kulturnem področju doma in po svetu!

Ob slovenskem kulturnem prazniku – Prešernovi jubilejni 200-letnici rojstva, vam UO ASK želi mnogo uspehov in bogatega kulturnega ustvarjanja na vseh narodnokulturnih področjih in pri vašem dobrem delu za blagor našega skupnega slovenstva. Želimo vam lepo praznovanje.

“Edinost, sreča, sprava k nam nazaj se vrnejo... otrok, kar ima slava, vsi naj si v roke sežemo...” (Dr. F. Preseren)

Napis pod zastavo v Coominya VIC
Napis pod zastavo v Coominya

Spoštovani rojaki in veterani Snowy Mountains, iz Coome smo prejeli sporočilo, da je bil napačni napis na drogu pod slovensko zastavo popravljen konec januarja in se glasi: Donated by the “Australian Slovenian Community”. Žal nam je, da je vzelo toliko časa, vendar ta napaka ni bila po našem naročilu in popravek ni bil odvisen od nas, temveč od Snowy Mountains Authority. Le-ti so morali popraviti še nekaj drugih napačnih napisov, zato so čakali pravilna navodila tudi od ostalih držav, da je bilo vse popravljeno istočasno. Pri tem se jasno vidi, da pri SMA niso nikomur sporočili, kaj bo napisano na drogovi in so ukrepali po svoje; povzeli so ime iz glave (letter head) naše uradne korespondence. Hkrati pa so z napisom na drogu želeli dati priznanje posameznim narodom, ki so finančno prispevali za drog in zastavo.

Ponovno poudarjamo, da je odgovornost za zbiranje denarja za zastavo in drog na Aveniji zastav narodov v Snowyju prvotno prevzel predsednik ASK Cvetko Falež in opravil vse potrebne dogovore s Shire of Cooma pred svojim odhodom v Slovenijo. V njegovi odsotnosti je skrb za zastavo prevzel SNS VIC. Kljub našim mnogim pozivom vsem društvom, da se ustanovi poseben odbor veteranov, ki bi ta projekt izpeljal, veterani žal niso pokazali zanimanja. Vse delo in organizacija glede tega projekta je padla na tajništvo ASK in SNS VIC. Vsi smo bili razočarani, ko smo ob uradnem odprtju Avenije zastav narodov v Coomi opazili nepravilen napis na

drogu slovenske zastave. Takoj smo zahtevali popravek napisa in še večkrat naknadno, pisno in telefonsko. Shire Cooma nam je to vedno obljubil in zagotovil, da bo popravljeno, kakor hitro bo mogoče.

Žal nam je, da se je zaradi te nenamerne napake razvila tako strašna 'kontroverzija' in napad na ASK v Glasu Slovenije, ki nas je krivično osramotil po vsem svetu. To je bilo popolnoma nepotrebno.

Ob Slovenskem kulturnem prazniku upajmo na več iskrenega sodelovanja med nami vsemi na narodnem kulturnem področju.

UO ASK in SNS VIC

ZNAMKE

Znamke

ZNAMKE

Znamka Božič – jaslice iz kranjskega antifonarija.

Med najstarejše upodobitve, ki so se v teku stoletij ohranile na Slovenskem, sodi inicialka iz knjige z besedili in notami za petje pri slovesnih bogoslužnih opravilih, ki jo hrani Nadškofijski arhiv v Ljubljani. Poslikana inicialka, uporabljena za znamko, kaže v loku črke H Mater božjo in sv. Jožefa, ki molita in častita na tleh ležeče dete, v ozadju je hlev z volom in oslom. Pergamentni rokopisi, ki sestavljajo knjigo, pomenijo enega najbogatejših rokopisov župnije v Kranju. Napisani so bili po naročilu kranjskega župnika, ki je po zgledu svojega predhodnika Kolomana v

drugi polovici 15. stoletja za župnijsko cerkev v Kranju oskrbel več knjig. Dobro ohranjen rokopis vsebuje vrsto figuralnih miniatur, ki so vključene v iniciale, in na robovih ornamente v obliki listov. Rokopis je bil predstavljen že na več razstavah, kjer so bili predstavljeni zakladi gotske umetnosti na Slovenskem.

Druga znamka, naslovljena Novo leto – ognjemet, pa predstavlja družino, ki na zasneženo silvestrsko noč občuduje ognjemet.

Tudi tokrat nam je znamke in spremno besedo iz biltena Pošte Slovenije poslala gospa Maura Vodopivec iz Južne Avstralije. Najlepša hvala.

Pisma o slovenščini našim rojakom u Australiji, XVII.

Mirko Mahnič

Še zmeraj smo pri samostalniku.

Glede naglasa pri samostalniku velja povedati, da se v vseh štirih sklanjatvah prikazujejo vsi trije naglasni tipi: najmočnejše je zastopan stalni poudarek v vseh sklonih (knjiga, mladost, brat, mesto), uveljavljata pa se tudi premični poudarek (roka, rokē in rôke... čast, častí, části, s častjó... mož, možā, mōžu... nebo, nebā, nēbu...) in končniški poudarek razen v drugi sklanjatvi (stežā, tudi stēza... stebēr, stebērā, stebromā... dnò, dnā, z dnòm...)

Ponavljamo, da vedno več samostalniškega besedišča prevzema stalni poudarek.

Nekaj pripomb k samostalniku.

K prvi sklanjatvi: samostalnike na -a, ki so po naravi moškega spola, lahko sklanjamo na dva načina: sluga, sluga, slugi (tj. kot lipa) ali sluga, sluga, slugu (kot brat).

Prav je ovac ali ovc, trsak ali trsk, besed ali besedí, dal sem darilo gospe (ne gospej).

Pri materi in hčeri večkrat narobe uporabljamo prvi in četrti sklon: to je moja mater (prav mati), videl sem svojo mati (prav mater).

Prav je: pisma Zofke Kveder (ne Kvedrove). Če je brez imena tudi Kvedrova: Kvedrova je umrla v samoti.

K drugi sklanjatvi: prav je prsi, ne prsa; samostalnik kri se sklanja po svoje: kri, krví, kŕvi, kri, v kŕvi, s krvjó. Dvozložni samostalniki kakor oblast, obrv, žival... imajo tudi enakovreden premični poudarek: obrví, obrví ali obrvi.

K tretji sklanjatvi: pomnite - otroci, toda z otroki. V tej sklanjatvi je pri bitjih četrti sklon ed. enak drugemu sklonu, pri stvarih pa prvemu sklonu: gledal sem fanta, gledal sem hrib.

Za soglasniki c, č, š, ž in j prehaja v končnicah o v e: s stric-em, strič-ev, s ptič-em, kovač-ev, s koš-em, nož-eva konica...

V besedah na -telj ne gre za polglasnik, temveč za pravi e, zato ga ne smemo opuščati ne v govoru ne v pismu: pisatelja (ne pisatlja), učitelja...

Nekateri samostalniki na -r podaljšujejo osnovo s soglasnikom -j-, drugi pa ne, treba si je zapomniti: komar, komarja, dihur, dihurja... toda govor, govora, javor, javora, sever, severa, okvir, okvira. Drugi sklon množine samostalnika možgani: možganov ali možgan.

V množini nekaterih samostalnikov je ohranjena stara končnica na -je (poleg tiste na -i): golobje (golobi), medvedje, gospodje, tudi očetje, kmetje, svatje, meščanje.

Tudi končnica z -eh (peti sklon množine) je ostanek stare sklanjatve: na grobeh (na grobovih), stavbe na koleh, na vrhah...

Krajevna imena na -ci (Vidonci, Beltinci imajo roditelja na -ec: iz Beltinec, iz Vidonec, a se uporablja tudi oblika na -ev: iz Vidoncev).

Osebna moška imena in tudi priimki na -o se obvezno sklanjajo kot Janko, Janka (ne Jankota), Janku, Jankov, enako Jožko, Marko, Trinko. Imena na -e se sklanjajo Jože, Jožeta, Jožetu, enako Tone, France, Ažbe... Imena na i in u se sklanjajo Rudi, Rudija, Rudijev, enako Edi, Mali, Premru, Stegu. Poleg oblik Francija, sta se prijeli tudi obliki Franceljna in Francelja.

K četrti sklanjatvi: dvojni poudarek - na osnovi in na končnici - imajo samostalniki klasje, sadje, cvetje, torej klásje in klasjè.

Nekaterim samostalnikom se (razen v i-jevski in četrti sklanjatvi ednine osnova podaljša za -en, -es in -et: ime, imena, drevo, drevesa, dekle, dekleta).

Kako se sklanjajo tuja lastna imena (držav, pokrajin, morij, oseb) - slovanska, romanska, germanska, staroklasična in zunajevropskih jezikov, morate pogledati v Pravopis. Ni tako preprosto in vzelo bi preveč prostora.

Tole pismo vam pišem tu v Avstraliji. Lepo vas pozdravljam.

sv. rafael SYDNEY

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 Fax: (02)9682 7692

KRSTI

JEAN CLAUDE ŽUST, Paddington, NSW. Oče Bojan, mati Auril Gaston. Botra sta bila Don Kulaouzos in Sandra Gaston, katero je pri krstu zastopala Tanja Žust. - Sv. Rafael, Merrylands, 8. januarja 2000.

ISABELLA ŽUST-SULIVAN, Thirrouli, NSW. Oče Tim, mati Tanja Žust. Botra sta bila Bojan Žust in Naomi Mayeux. - Sv. Rafael, Merrylands, 8. januarja 2000.

JOSHUA BEDNAR, Toongabbie, NSW. Oče Walter, mati Helen, roj. Gasperšič. Botre sta zastopala oba starša. - Sv. Rafael, 23. januarja 2000.

OLIVIA FRANCES KOBAL, Kellyville, NSW. Oče John, mati Dorothy, roj. Kmetič. Botra sta bila Henry in Miriam Stariha. - Sv. Rafael, 6. februarja 2000.

Novokrščenim, staršem, njihovim družinam in botrom iskrene čestitke k prirastku v družini in v naši skupnosti!

POKOJNI

Naslednji pokojni še niso bili objavljeni v Mislih:

Trinajstega julija 1999 je v bolnici v Perthu, WA, po dolgi bolezni umrl MAKŠ KOČAR, ki je bil dobro znan in spoštovan član slovenske skupnosti v Perthu in zaveden ter delaven član tamkajšnjega kluba, kjer se udeležuje tudi njegova žena Ančka.

Sedemnajstega julija 1999 je v Sydneyju umrla MARIJA MARTON, r. Krajčič. Po rodu je bila iz vasi Tinca; tu je živela v Gladesville, NSW. Poročena je bila s Štefanom Martonom, ki je umrl pred 27 leti. Pokopana je bila na pokopališču Northern Suburbs, Macquarie, NSW.

Sedemindvajsetega julija 1999 je v starostnem domu v Ashfieldu umrl MARJAN PRINČIČ. Rojen je bil 7. 2. 1912 v Kozani. Tu zapušča sinova Franka in Coleena, več vnukov in pravnukov ter nečake Slavka, Zmaga in Sergija. Dve njegovi sestri pa sta že med pokojniki.

Drugega decembra 1999 je v bolnici v Blacktownu umrla MARIJA GORJUP, por. Skočir. Rojena je bila 9. 3. 1905 v Šentvidu pri Vipavi. V Avstralijo je prišla leta 1962. Tu zapušča sina Zdravka, ki živi v Newcastleu, hčerko Danico Scott (Doonside, NSW), v Ljubljani pa Marico Ličer. Poslovilne molitve so bile opravljene v kapeli Pinegrove, na istem pokopališču pa je bila tudi pokopana.

Petnajstega decembra 1999 je v bolnici v Mt Druittu (Paliative care) umrl FRANK PEGAN. Rojen je bil 11. 8. 1928 v vasi Gabrje pri Tolminu. Bil je sin Jožeta in Antonije, roj. Vitez. V Avstralijo je prišel leta 1954. Živel je nekaj časa v Newtonu, Bankstownu in drugod, nazadnje pa v Treagarju/Mt Druitt. Poročen je bil z Vukosavo, roj. Cetnik, ki je po rodu iz Cetine/Knin. Poleg nje zapušča tudi sina Maria, 28 let, in hčerko Mando, 23 let. Pokopan je bil na pokopališču Pinegrove.

Dvajsetega decembra 1999 je v bolnici Concord umrl ANTON SLAVEC. Rojen je bil na Knežaku 18. 12. 1917 kot sin Antona in Marije, roj. Čeligoj. Leta 1952 se je v Trstu poročil z Antonijo Lipeč, ki je po rodu tudi iz Knežaka. Družina je živela med drugim v Glebe, potem so kupili hišo v North Strathfieldu. Toni je bil dober družinski mož in oče. Rad je prihajal k slovenski maši v Merrylands dokler mu je zdravje dopuščalo. Tudi na romanje v Penrose Park je rad šel z ženo Tončko. Zadnje leto se je moral večkrat zateči v bolnico Concord zaradi težav s srcem. Pokojni Toni zapušča ženo Tončko, hčerko Helen, ki je poročena z Brankom Koblarjem, sina Tonija

mlajšega, hčerko Suzano in vnuka Andreja, 15 let, Yvonne, 17 let in Natasho, dve leti in pol. Bil je iz družine šestih otrok, od katerih je večina že pokojnih. Sveti rožni venec in pogrebna maša za pokojnika sta bila v naši cerkvi 23. decembra, nato je bil pokopan na slovenskem pokopališču št. 2 v Rookwoodu.

Enaintridesetega decembra 1999 je v bolnici St George umrl RENZO AMOS TRINCO. Rojen je bil v vasi Praprotno/Mirnik 22. 8. 1932 kot sin Gverina in Benjamine, roj. Macorig. Leta 1957 se je v Mirniku poročil z Vilmo Petruša. V Avstralijo sta prišla leta 1959. Renzo je bil najprej zaposlen v Queenslandu pri sekanju trsa, nato je delal v Griffithu, NSW, nato v Sydneyju pri podjetju Meloco ter v pivovarni Toohey. Za tem je delal nadaljnjih deset let spet v Queenslandu. Končno se je ustalil v Sydneyju (Greenacre), kjer je kupil hišo. Renzo je bil zelo pripraven človek in se je razumel na vsako delo. Tudi drugim je rad pomagal. Bolezen je znal vdano prenašati in je bil do zadnjega delaven. Nihče ni slutil, kako resno je bil bolan, zato je njegova smrt zelo prizadela domače in znanke. Renzo je poleg žene Vilme zapustil tudi sina Roberta, hčerko Nadio, ki je poročena z Robertom Valentejem in vnuka Elizo, Marka, Daniela in Julijo. Pogrebna maša za Renza je bila opravljena v četrtek, 6. januarja, v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu, pokopan pa je bil na novem delu našega pokopališča prav tam.

Trinajstega januarja 2000 je v bolnici Prince Alfred v Camperdownu umrla SUZI KAPITANOVIČ, hčerka Antona (po rodu iz Šibenika) in Beti, roj. Hristova (po rodu iz Bitole). Suzi je bila rojena v Sydneyju 3. 10. 1973 in krščena nekoliko pozneje v naši cerkvi v Merrylandsu. Poleg staršev zapušča tudi mlajšega brata Zorana, 21 let. Po poklicu je bila tajnica in računovodja. Dve leti je imela raka in je prestala več operacij. Bolniški duhovnik ji je podelil zakramente in je z nasmehom umirala, ko je vedela, da je njenega trpljenja konec in da gre v nebeško domovino. Pogrebna maša za pokojnico je bila v naši cerkvi, nato pa je bila pokopana v grob njene stare mame v Rookwoodu.

Petnajstega januarja 2000 je v bolnici v Brisbanu umrl TONI VOGRIN, ki je bil rojen 8. 1. 1936 v vasi Dovže – Mislinja pri Slovenj Gradcu. Toni je bolehal za rakom

nekaj let in vdano prenašal trpljenje. V bolezni je večkrat prejel zakramente za umirajoče in še ponovno sv. obhajilo. Ko je bil že pri koncu s svojimi telesnimi in duševnimi močmi, so znova pritiskali nanj nekateri člani tamkajšnje sekte Reborn Christians in mu zlomili voljo, da je privolil biti pokopan po njihovem obredu, češ, da bo drugače pogubljen. Pogrebni obred je bil po njihovem v kapeli pokopališča Mt Gravatt. Tam se je Anica Cuderman poslovila od njega v imenu Planinke in naših rojakov. Nato je bila v društveni dvorani Planinke sedmina, kamor so bili vsi povabljeni.

Naj omenim še to, da omenjena sekta propagira prekrščenje, čeprav vsi pravi kristjani verujejo, da je krst enkrat in neponovljiv. Žal se jim je tudi peščica naših rojakov dala preslepiti.

Vsem žalujočim družinam omenjenih pokojnih izrekamo naše globoko sožalje. Naj jim bo Sveti Duh Tolažnik uteha ob izgubi dragih svojcev, Marija, ki je stala pod križem svojega sina, pa naj jim izprosi vdanosti v božjo voljo! Vsi pa priporočajmo naše pokojne božjemu usmiljenju!

Na prvo adventno nedeljo smo nabirali mah za jaslice na Mt Mileni. Hvala g. Ljenku Urbančiču za dovoljenje in hvala udeležencem.

BOŽIČ JE MIMO IN NOVO LETO IN TISOČLETJE JE TU

– V adventnem času je potovala podoba Marije Pomagaj po naših družinah in jih zbiral k molitvi, zbranosti in pripravi na božič in na jubilejno leto.

Božična polnočnica v dvorani je tudi letos privabila izredno veliko rojakov, mislim, da postaja bolj in bolj popularna in je zato nekoliko manjša udeležba pri božični dnevni slovesni maši. Ves advent smo nestrpno čakali ne samo božič, ampak tudi organistinjo Carmen, ki naj bi se vrnila pravočasno za praznike. Kljub temu se je gospa Milka Stanič zelo potrudila in vse petke vadila z mešanim zborom, da so bili pripravljeni, za kar smo ji hvaležni. Miriam Stariha je spremljala zbor na orglah pri polnočnici, Damijan Nemeš pa pri veliki maši na božični dan – obema smo hvaležni, da sta priskočila na pomoč. Carmen se je končno sredi januarja vrnila iz Filipinov s štiriletno delovno vizo – tako je zbor ob njeni spremljavi še enkrat podal božični program na nedeljo, 30. januarja, ko smo se poslovili od božične dobe.

Za božič in novo leto sva s patrom Filipom obiskala vse postojanke, kjer občasno opravljamo slovensko službo božjo. Ob tej priliki se želim zahvaliti vsem, ki so se nas za praznike spomnili in poslali praznična voščila in darovali za vzdrževanje naše cerkve in sploh verskega središča. Z vašo pomočjo zmoremo poravnati vse račune: naj omenim samo zavarovanje za cerkev in ostala poslopja, kar znese letno nekaj nad osem tisoč dolarjev.

JUBILEJNO LETO

2000 – Papež Janez Pavel II. je pred polnočnico pri sv. Petru v Rimu slovesno odprl jubilejna vrata in oklical leto 2000 kot posebno leto milosti. Vsak kristjan naj bi pregledal, kakšno je njegovo razmerje do Boga in se spreobrn timer. Socialne krivice naj bi se popravile, prepad med bogatimi in revnimi naj bi izginil, državam Tretjega sveta naj bi bogate države odpustile dolgeve. V jubilejn timer letu bo veliko romanj v Rim. Tam bo junija 47. mednarodni evharistični kongres. Od 14. do 20. avgusta bo Svetovni dan za mladino. Veliko škofij po svetu bo imelo svoja romanja v Rim v jubilejn timer letu. Papež poudarja, naj preživimo jubilejno leto v skrbi za spravo z Bogom in med seboj. Postni čas, ki se začne na pepelnico, 8. marca, naj bo v znamenju tega prizadevanja in zbližanja z Bogom.

KRIŽEV POT, CAMPBELLTOWN –

Patri frančiškani v Campbelltownu so uredili, da je križev pot na njihovem zemljišču (poslopje samo je v najemu družbe St Vincent de Paul) spet uporaben za javnost. Zaenkrat bodo imeli pobožnost križevega pota na pet postnih nedelj ob tretji uri popoldne. Žal za letos nismo mogli organizirati te pobožnosti izključno za našo skupnost. Pač pa ste vabljeni, da se udeležite te pobožnosti (ki bo v angleščini) katero koli postno nedeljo ob treh popoldne.

ŠE DVA JUBILEJA –

Slovenski klub Planica v Wollongongu je praznoval 30-letnico obstoja v petek, 28. januarja. Ob štirih popoldne je bila zahvalna maša v

Dragemu patru
Valerijanu iz srca
čestitamo za veliko
priznanje
Order of Australia
Medal, ki ga je na Dan
Avstralije, 26. januarja,
prejel za zvesto služenje
slovenski katoliški
skupnosti v Avstraliji.
Uredništvo Misli

tamkajšnji cerkvi poleg kluba, nato pa je bila proslava v dvorani, kateri je sledil koncert Završkih fantov, nato pa zabavna prireditev. Udeležili so se je naši diplomatski predstavniki, zastopniki društev in lepo število rojakov. Naslednji dan, v soboto, pa je slovensko društvo Planinka v Brisbanu praznovalo 45-letnico obstoja. Praznovanje je bilo v društveni dvorani v Cornubiji.

Obema društvoma čestitamo in jima želimo še dosti uspehov in živo zanimanje vseh rojakov za delovanje v prid slovenski skupnosti na obeh krajih!

p. Valerijan

naše nabirke

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA

\$200.- Dom matere Romane; \$185.- M+P Beribak; \$85.- Stanko Sivec, Janez Robar, \$70.- Ivo Leber; \$65.- Leon Robar, \$60.- Štefan Žalik; \$50.- Maura Vodopivec, Peter Bižal; \$45.- Srečko Baraga; \$40.- Marinka Greco; \$35.- Fani+Peter Natlačen, Janez Marinič, Anton Fabjančič, Mark Coby, Ida+Roman Turk, družina Mavko, Anton Grzina, Anica Smrdel, Rudi Retelj, Jožica Gerden, Ignac Ahlin, Slava Kastelic, Lojzka Prpič; \$30.- Ivan Pišotek, Pavel Tonkli, Ivana Ponikvar, Ana Poklar; \$25.- F. Robida, Franc Kodrič, Stan Vrankar, Alois Rezelj, Albin+Zora Gec, Marjan Saksida, Cvetko Falež, John Falež, Julijana Košir, Marta Majer, družina Petek, Marta Potkonjak, Franc Danev; \$20.- Stojan Žele, Jožica Jurin, Slavka Kruh, Angela Djikic, Florijan Falež, Ivanka Krempel, Davorin Zorzut, Evgen Bizjak, Marta Kobe, Roman Petelinek, Leon Fatur, Branko Kojc, Joseph Pliberšek, Vanda Sperne, Marko Zitterschlager, \$15.- Pavla Zemljak, Ernesta Vran, Alojz Kerec, Olga Horvat, Andrej Grlj, Barbara Marinčič, M. Zaja, Ivanka Penca, Teresa Kaiser, Franc Magdic, Maria Gomboc, Jože Topolovec, Marija Pongračič, Albin Zarn, Jože Lapuh, Anton Brne, Tomaž Možina, Tončka+Albin Smrdelj, Venčeslav Ogrizek, N.N., Antonia Šabec, Tilka Matjašič, Anton Kociper, Violet Kosanovič, Anton Urbančič, Branko Jerin, Milenka Erzetič, Ivan Nadoh, Elizabeth Kovačič, Margaret Hatežič, Olga Saulig, A+M Tuksar, Maria Montebruno; \$13.- Milena Baetz; \$10.- Alojzija Vučko, Slavko Ovčak, Terezija Jošar, Franc Kovce, Marta Krenos, Mario Vihtelič, Elizabeta Kenda, Milena Birska, Gracijela Remec, Andrej Lenarčič, Tone Jesenko, Štefka Fretze, Janez Kucler, Maria Hribar, Leopolda Križman, B. Mikulan, Alojz Fabjančič, Frančiška Ludvik, Tatjana Tee, Maria Podgornik, Loti Rafolt, Draga Vadnjak, John Ploy, Marjan Perič, Emilia Walls, Anton Urbas, Feliks Lužnik, Alojz Gašperič, Marta Žiberna, Olga Hrvatin, Ivan Košak, Frančiška Namar, Josephine Urbančič, Marija Oppelt, Pavle Trček, Angela Tušek, Franc Maver, Ana Dominko, Majda Brožič, Ferdo Godler, Ivanka Bobek, Viktor Bizjak, Marija Bertoncely, Branko Tavčar, Antonia Vučko, Anica Kaksa, Daniela

Slavez, Ivan Strucel, Maria Myeda; \$5.- Tončka Jaguš, Pepca Šabec, Zorko+Milena Abram, Marija Stavar, Maria Gregorič, Frank Benčič, Nada Slavec, Metka McKean, Frančiška Veber, Matilda Klement, Mario Zadnik, Štefan Toplak, Toni Lovrec, Franc Car, Angela Povh, Mario Jenko, Julijana Viola, Romano Benčič, Luka Korče, Branka Iskra, Janko Filipič, R. Uršič, Justina Stakič, Janez Bornšek, Franc Matjašič, Miro Bole, Marija Medved, Petrina Pavlič, Anton Vidmajer, N.N., Majda Skubla, N.N., Ivan Mohal, Sonja Trebše, Frank Gril, Štefka Tomšič, Štefan Zver, Alex Bratina, Mili+Vili Vesel, Janez Virant, Roman Divjak, J+A Andrejas, Franc Strazar, Marija Butkeraitis, Ivanka Bajt, Italo Bacchetti, Vera Suša, Irena Grassmayr, Marija Boelckey, Marcela Bole, Ivanka Kolačko, Milan Gorišek, Albert Vene, Valentina Mimich, Katie Dodig, Lucija Knafelc, Ivan Deželak, Marjan Kocbek, Maria Golenko, Milena Vidau, družina Brenčič, Drago Barbiš, Zlata Vitez, Paula Udovič, Dora Srebroff, Meri Puž, Eli Šorn, Anna Likar, Milka Marušič, Olga Mezinec, A+A Brožič, Jože Kale, Jožefa Repše, Evgen Benc, Franc Matus, Iva Woppel, Ema Simčič, Štefan Kovač, Slavko Uršič, Danilo Msrnik, Franc Janežič, Jože Bole, A+G Podobnik, Franc Murko, Ida Migliacci, Maria Leban, Pavel Zavrl, Alojz Brne, J. Rakar, Milka+Jakob Božič, Olga Zlatar, Janez Jernejčič, Jožefa Mikuš, Ana Kapaun, Vinko Avguštin, Drago Jakovac, Milka Žele, Jožef Gorup, Danica Lusetič, Anna Kodrič, Janez Kociper, Irma Ipavec, Ivanka Kontelj, Lidija Bole, Elvira Čuk, Mira Urbanc, Štefanija Valentin, Franc Schwerdt, Jože Podboj, Maria Bole, Jože Dobrovšek, Julijana Mikac, Jože Cetin, Stan Bec, Aleksander Gubič, Mihael Žilavec, Edvard Peršič, Jože Zorman, Ana Šutej, Milka Medica, Matilda Krašovec, Jožef Ujčič, Franceska Truden, John Cugmeister, Emil Sosič, Anton Pirnar, Rozika Pless, Anton Tomšič, Antonija Sankovič, Milan Uran, Savo Tory, Jože Pozvek; \$4.- Angela Biscan; \$1.- Marija Oginski.

Zaradi pomanjkanja prostora nismo mogli vključiti vseh darov. Zahvaljujemo se za vašo darežljivost. Neobjavljene darove bomo vključili v naslednjo številko Misli.

sv. družina ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, OFM
Holy Family Slovenian Mission
51 Young Ave, W. Hindmarsh
S.A. 5007
(P.O.Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 3487

JEZUSOVO DAROVANJE v templju je pred nami in božični čas za nami. Verjetno so mnogi že nekaj dni po božiču vse pospravili in se oddahnili, da so prazniki za nami. Če je tako, potem ima praznik Gospodovega rojstva majhen pomen. Prepričan sem, da ni pri vseh tako. Praznik Gospodovega rojstva je bil tudi lani doživetje za slovenske rojake, ki so na kakršen koli način povezani z našim verskim središčem. Na praznovanje smo se pripravljali skozi ves advent, ko so naše družine sprejele pod svojo streho Marijo Romarico, ki je na poti v Betlehem. Z Jožefom je iskala prenočišča za Boga, ki se je rodil v božični noči. Za večino naših rojakov v Adelaidi je bilo to nekaj novega, kar niso poznali od doma. Vendar so jo povsod lepo sprejeli in to je bila priložnost, da se družina zbere k skupni molitvi rožnega venca, litanij Matere božje in prepevanju adventnih in Marijinih pesmi. Ob tej priložnosti so gostitelji povabili k molitvi svoje prijatelje, kar je poglobilo medsebojne odnose, vsi pa potrebujemo molitve in božje pomoči. Naj nam vsem Marija izprosi milosti pri Bogu, zdrave vernosti in zvestobe slovenskemu narodu.

JASLICE so vsako leto posebnost v naši cerkvi – letos so jih moške sami domiselno okrasili božično drevo, ki se je bohotalo ob kapeli Marije Pomagaj. Za smreko že nekaj let skrbi gospod Nick Kodele s svoje kmetije, tako, da je v cerkvi nekaj, kar je posadila skrbna in pridna slovenska roka. G. Nicku in ženi Margareti je skupnost hvaležna za podarjena drevesa.

ZA SAM BOŽIČ je bilo vreme lepo, brez vročine. V cerkvi je bilo prijetno in nismo rabili ventilatorjev. Za polnočnico se je zbralo lepo število rojakov, na sam božič pa je bil večji obisk kot ponavadi. Čuti se, da starejši in družine z malčki rajši pridejo k dnevni maši.

LETO 2000 smo dočakali različno: nekateri v slovenskem domu, drugi na svojih domovih itd. Na novo leto se je v cerkvi zbralo kar precej ljudi, kljub temu, da nekateri nenaspani od prečute noči, vendar smo se zbrali, da izprosimo božji blagoslov in varstvo za leto v katero smo stopili.

ZUNANJO SLOVESNOST svete Družine pa smo praznovali 9. januarja, ko je med nas prišel adelaidski nadškof Leonard Faulkner. Letos je bila slovesnost veliko bolj slovesna saj je nadškof obhajal ponovitev zlate maše v naši skupnosti. V našo skupnost izredno rad pride, pravi, da se počuti kot v družini – pravo družinsko vzdušje. Zato priložnost smo se posebej pripravili in z nami je praznovala madžarska skupnost, za katero skrbim že nekaj let, ker nimajo svojega duhovnika.

Najprej je v cerkvi mogočno zadonela pesem Zlatomašnik bod pozdravljen, nato sta Rosemary Poklar in predstavnica madžarske skupnosti pozdravili nadškofa, Zupančičeva vnukinja pa mu je podarila slovenski šopek. Ker sta prisostvovali dve različno govoreči skupnosti, je bila maša v angleščini, berila pa so bila v madžarščini in slovenščini. V pridigi je nadškof izrazil veliko veselje, da sta se zbrali dve skupnosti. Med mašo je tudi poudaril našo vernost, predanost in našega blaženega škofa Slomška. Za darovanje pa smo nadškofa obdarili z darovi, ki so jih izdelale slovenske roke: škofjeloški kruh, ki ga je naredila Marta Zrim, kraški pršut, ki ga je naredil gospod Srečko Brožič in ga je podarila družina Brožič iz Melbourne, vino kot dar Dolenjske, potica kot dar Prekmurja (spekla jo je Marija Novak) in lepo svečo, na kateri je geslo blaženega škofa Martina Slomška in s posvetilom zlatomašniku, podstavek za svečo pa je umetniško izdelal naš znani mojster železa Tone Jesenko. Razlago k darovom je napisala gospa Draga Gelt iz Melbourne. Madžari so mu poklonili Marijino podobo iz rdečega evkaliptusa in originalno vino z Madžarske, ki

je stoletja oskrbovala papeže z vrhunskim vinom. Ob koncu maše je Davor Premrl na klarinet zaigral Mozartovo skladbo Andate, Veronika Ferfolja pa je s svojim srebrnim glasom zapela Ave Marijo. Lep glas je presenetil tudi nadškofa in se je Veroniki posebej zahvalil. Nadškof je bil nadvse presenečen in zelo vesel darov, saj si jih je z zanimanjem ogledal. Posebej je bil vesel sveče, skoraj malo šegavo je vprašal, kako se reže pršut. Po končani maši se je nadškofu za pastoralni obisk in obhajanje zlate maše v naši skupnosti zahvalil Peter Rant, saj smo prva etnična skupina, ki ga je povabila, in se je vabilu rad odzval. Pred petimi leti, ko je obhajal 45-letnico mašništva, je povedal, kako so bili njegovi prvi gostje na novi maši v Rimu prav slovenski duhovniki, zdaj že pokojni Belej, Vodopivec in rektor Slovenika v Rimu g. msgr. Jezernik, zato je bilo praznovanje toliko bolj pristno. Po maši smo se preselili v dvoranico, kjer smo imeli skupno kosilo in veselje se je nadaljevalo do treh popoldne. Nekateri so ugotovili, da naša cerkev že dolgo ni bila tako polna kot za to slovesnost.

Vsem bi se rad iskreno zahvalil za sodelovanje in pomoč pri naši misijonski slovesnosti, posebej družini Brožič in Dragi Gelt, ki niso iz naše skupnosti oziroma iz naše države, pa so tako velikodušno pomagali. Vsem našim rojakom hvala za pomoč in delo v kuhinji. Bil je čudovit praznik! Vsem, ki ste na kakršen koli način sodelovali, iskreni Bog povrni.

KRST - Dva in dvajsetega januarja smo v naši skupnosti sprejeli v občestvo JOSEPHA ANTONYA ŠKARA; oče Antoyi in mama Dianna, roj. Uremović. Botra sta bila Dennis in Kathleen Cvitan. Malemu Josephu želimo, da bil bil zdrav in rasel v modrosti in milosti pri Bogu in ljudeh. Staršem in starim staršem iskrene čestitke!

POKOJNI - Osemindvajsetega decembra je našo skupnost prizadela žalostna vest. V zgodnjih urah je v bolnici Queen Elizabeth dozoril za večno življenje naš veliki dobrotnik dr. STANISLAV FRANK. V ponedeljek tik pred polnočjo ga je zadela možganska kap in je padel v nezavest. Podelil sem mu zakrament maziljenja, že za božične praznike pa je opravil spoved in je bil tako lepo pripravljen na srečanje z Bogom, kateremu je bil zvest vse življenje. Rožni venec smo zmolili za pokojnika v naši cerkvi v četrtek. Prijatelji in znanci dr. Franka so napolnili našo cerkev, naslednji

dan pa je bila zahvalna maša. Daroval jo je p. Metod Ogorevc, ki je zastopal patra provinciala iz Slovenije.

Bil je zelo povezan z versko skupnostjo, desna roka pokojnemu p. Filipu in pozneje vse do svoje smrti p. Janezu. Za njegovo požrtvovalno delo in pomoč našemu verskemu središču in tudi našim rojakom je ob svoji 90-letnici prejel številna priznanja, najvišje pa je bilo, ko ga je slovenska provinca svetega Križa leta 1996 sprejela »za svojega posinovljenca«. S tem se mu je zahvalila za vso dobroto in naklonjenost, s katero je vsestransko pomagal graditi slovensko skupnost v Adelaidi in cerkev sv. Družine. Tako smo se mu skušali na frančiškanski način zahvaliti.

Bil je velik mož, to so izpričala številna sožalna pisma, ki jih je prejela pokojnikova družina ob nenadni smrti. Posebno lepo je orisal njegovo delo za slovensko skupnost v Južni Avstraliji predsednik ASK gospod Cvetko Falež (»Bil je zares vodja v skupnosti«), bil je prijatelj g. Jožice Gerden in drugih rojakov, ne samo Slovencev, temveč je prijateljstva gradil tudi v hrvaški skupnosti in z drugimi. Za njim je ostala vrzel v naši skupnosti, njegovo delo in pržrtvovalnost bosta ostala živo navzoča v naši skupnosti, kot je v svojem poslovilnem govoru povedal predsednik Slovenskega narodnega sveta Južne Avstralije, g. Janez Zagorec. Skratka, bil je mož dobrote in je vedno rad pomagal, posebno pa je bil naklonjen Cerkev. Kadar koli je urejal odvetniške zadeve, nikoli ni

računal, znal je povedati: »Za en šniel imam, dveh ne morem pojesti, dajte slovenski Cerkev, ki ni bogata.«

Dragi dr. Frank, kakor ste bili skromni, tako ste si tudi zadnji zemeljski domek našli na preprostem pokopališču Cheltenham, kjer počiva veliko naših rojakov, s katerimi ste delili begunsko usodo in jim radi pomagali.

Dragi dr. Frank, za vse kar ste dobrega storili, naj Vam bo Bog bogat plačnik. Počivajte v miru božjem!

p. Janez

Življenje dr. STANISLAVA FRANKA

Stanislav Frank se je rodil 7. novembra 1906 v Raskovcu na Vrhniki. V družini je bilo 10 otrok, živa pa je zdaj samo sestra Albina, ki živi na Brezovici pri Ljubljani. Ker je bil njegov oče Franc, ki je delal na železnici, večkrat premeščen, se je družina večkrat selila.

Na klasično gimnazijo je hodil v Ljubljani, od leta 1918 do 1927. V šolo se je vozil vsak dan z vrhniškim vlakom. Pripeljal se je v Ljubljano že ob sedmih zjutraj, šola pa se je začela ob osmih. To uro je izkoristil za branje dnevnih časopisov, ki so bili takrat nalepljeni na velikih tablah pred uredništvu in tiskarnami. Poleg jezikov in športa, posebno smučanja in planinarstva, se je že takrat zelo zanimal za vse socialne, gospodarske in politične zadeve. Strast in ljubezen za to je imel prav do konca življenja.

Po končani maturi je študiral pravo na ljubljanski univerzi in po štirih letih napravil vse izpite ter dobil naslov doktorja pravnih in državnoslovnih ved. Ker leta 1932 v Sloveniji ni mogel najti primerne službe v pravni stroki, je dobil tako delo v Bosni, potem v Splitu v Dalmaciji, na Hrvaškem in spet v Bosni, kjer je nehal delati zaradi vojne.

Leta 1937 se je poročil z mamo, Marijano Birsic, ki je doma iz Koprivnice blizu Zagreba. Poročila sta se v cerkvi Sv. Marka v Zagrebu. Stanko se je vrnil nazaj v Slovenijo konec leta 1941 in je tam ostal do leta 1946, potem pa se je umaknil v Trst v Italijo, ko sem bila jaz stara leto dni. Po devetih letih, ko se je komunistična politika malo spremenila, sva z mamo vendar dobili potni list in prišli stanovat k očku v Trst.

Leta 1957 smo s tremi velikimi zelenimi zaboji začeli novo življenje v Adelaidi v Avstraliji. Sponzoriral nas je očkov sošolec in dober prijatelj gospod Alojz Povhe. Po letu dni je očka kupil delikatesno trgovino na Ottowayu in tam sta z mamo delala brez presledka skoraj dvajset let. Medtem je tudi naredil izpite za zemljiškega agenta, tako da je lahko tu in tam tudi prodal kakšno hišo.

Seveda se je takoj po prihodu v Avstralijo priključil Slovenskemu klubu in slovenski skupnosti in bil pozneje zelo aktiven v Slovenski etnični šoli in pri drugih etničnih zadevah. Vedno je bil pripravljen pomagati ljudem kolikor je mogel. Celo življenje je imel hrepenenje po

znanju. Vedno je bil radoveden (velikokrat je rekel "Saj jaz nisem firbčen, samo rad bi vedel!"). Vedno je vedel vse kar se je po svetu dogajalo in je imel neverjetno znanje o starih Grkih in Rimljanah, o grščini in latinščini. Ure in ure bi strastno razpravljali o zgodovini in politiki, samo če bi ga kdo poslušal!

Njegova želja po znanju je bila neutešljiva. Željno je čital vse knjige, časopise in revije. Rad je gledal informativne televizijske programe in posebno rad poslušal vse slovenske in tudi hrvaške radijske oddaje. Zelo rad je vsak dan gledal televizijski program Sale of the Century, da je videl, če so zmagovalci povedali pravilne odgovore.

Doma in drugod se je vedno rad hecal in vedno je imel za povedati kakšen vic. Nikoli se ni pritoževal in je bil zadovoljen s svojo usodo. Višek zadnjih let je bil njegov 90. rojstni dan, ko je pater Janez zanj priredil nepričakovano proslavo cerkvi in dvorani. Tega očka ni nikoli pozabil, še posebej, da si prav tisto nedeljo ni nadel obleke in kravate!

Pred dvema letoma se je za sedemdeseto obletnico mature vrnil v Ljubljano in je bil zelo zadovoljen, da se je sestel z osmimi maturanti, ki so bili še živi. Tudi vnukinja

Leanne je bila takrat v Sloveniji in bil je zelo vesel, da je lahko malo potoval z njo.

Cela naša družina se je vedno dobila za nedeljsko kosilo, najprej na domu mame in očka, zadnja leta pa pri nas. To je bil vedno svečan dogodek. Vendar je moralo biti kosilo ob dveh končano, zato ker je očka moral poslušati slovensko radijsko oddajo!

Bil je učen, a tudi skromen mož, vedno pripravljen vsem pomagati, če je le mogel. Pušča nas z mnogimi lepimi spomini in vedno se ga bomo spominjali z ljubeznijo.

Alenčica Frank Read

FRANČIŠKOV POSINOVLJENEC

Leta 1996 se je Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa želela zahvaliti g. Stanislavu Franku za vso dobroto in naklonjenost, s katero je vsestransko pomagal graditi slovensko versko skupnost v Adelaidi in cerkev sv. Družine. Zato smo ga sprejeli medse kot posinovljenca province. S tem je postal deležen vseh duhovnih dobrin kot bratje province. Tako smo se mu skušali na frančiškanski način zahvaliti.

Nismo vedeli, da bo našega bratstva deležen na zemlji samo štiri leta. Takrat je veljala naša hvaležnost njemu, danes pa jo izrekamo Bogu, ker smo smeli poznati tako izrednega človeka, ki je svoje darove velikodušno delil tudi nam. Bog naj mu povrne z večnimi dobrinami.

Vsem, ki ga boste pogrešali, izrekamo sožalje. Posebej se v molitvi in prošnji k Bogu spominjamo njegove žene, hčerke z družino in p. Janeza. Naj bo Gospod sam njihova tolažba ob preselitvi pokojnega g. Stanislava v nebeški Jeruzalem.

Fr. Stane Zore, provincial, Slovenija

UTRINEK SPOMINA

ŠVICARSKE SLOVENKE

g. dr. Franku v slovo

Njegov prijatelj g. Povhe mi je zvesto pošiljal slovenske sestavke, ki sem jih rada popravila. To je bil dr. Frankov prijatelj iz Avstralije in menda sta se še obiskovala: dr. Frank je bil zvest in zanesljiv človek, pravi zgled očeta! Ko sem smela v oktobru 1994 s švicarsko grupo v Adelaidi na proslavo 100-letnice ženske volilne enakopravnosti (v Švici šele 29 let!), sem g. Franka in njegovo družino tudi spoznala. Trideset let razlike v starosti je med nama in sprejel me je kot sestro. Peljal me je v slovensko cerkev sv. Družine, kjer sem se resnično počutila tudi del slovenske družine. Tako daleč od Slovenije se naši rojaki res vsi zgrnejo v skupnost ene družine in g. Frank se mi je zdel pravi oče te družine. Živel je zanjo in se boril pri avstralskih oblasteh za vse

državlanske pravice, ki jih nudi politika multinarnosti. Nehote sem pomislila na sv. Mary McKillop, ki se je - enako kot zvesta mati - borila za siromašne priseljence in reveže, pa čeprav je padla v nemilost pri svojem škofu. Kakšen svetli zgledi zvestobe Kristusu so nam taki pogumni ljudje, ki so božji dar! G. Frank je bil oče in mati za 'izgubljene' hčere in sinove: slavna Rembrandtova slika usmiljenega očeta ima moško in žensko roko!

Vsega tega bi g. Frank ne razumel, če sam ne bi poznal bridkosti izgubljenega sina. Pripovedoval mi je, da je z doktoratom pravnih znanosti pobegnul v Trst in od tam v Avstralijo. Kot izoraženec je bil širokega obzora in se ni bal novih izzivov iz nepoznanega angleškega kulturnega kroga. Kako sem bila vesela, da je njegova soproga Hrvatica in tako je bilo mogoče, da so v družini živeli odprtost in strpnost! Sam dr. Frank se mi je zdel 'izgubljeni sin', kar sem tudi sama, ker sva oba odšla od doma v tuji svet. Skrbno pa je vedno gojil neizbrisno ljubezen do domovine, vere in materinščine. S kakšno hvaležnostjo je govoril o klasični gimnaziji v Ljubljani (letos obhaja 100 let), ki sva jo oba obiskovala. V zadnjem pismu mi je omenil, da bi si še enkrat želel videti sošolce, s katerimi je pred sedemdesetimi leti maturiral - položil zrelostni izpit. Njegova življenjska zrelost pa je v Avstraliji rodila najžlahtnejši sad zveste ljubezni do bližnjega, ki nas je vse zdomce navdušila za posnemanje. V Južni Avstraliji imajo muzej priseljencev in menda zdaj tudi v Sloveniji pripravljajo enakega: ali bodo znali pravilno ovrednotiti tako pokončne sinove slovenske matere, ki jim je dala zdrav ponos in poštenost v novi domovini? Hčerkinja družina in vnukinja so črpale bogastvo slovenskih in hrvaških korenin, ki so ga dali starši. Pri nas v Švici smo prepričani, da so najimenitnejši priseljenci tisti, ki znajo povezati najboljše strani dveh domovin. To je prednost, ki jo ima 'izgubljeni sin' pred bratom, ki je ostal doma pri očetu. Usmiljeni in neskončno dobri Oče pa z navdušenjem sprejme svojega sina, ki si je nabral bogate izkušnje v trpljenju in pokori na tujem. G. dr. Frank je zdaj v objemu našega skupnega Očeta, ki je v svoji ljubezni povabil vse na večno gostijo v Očetovi hiši. Vsem, ki žalujemo nad odhodom g. dr. Franka, je Oče že obrisal solze žalosti, kajti največja je radost, da je on v življenju posnemal dobro očetovstvo, da bo kot ljubljani sin zdaj našel pri Očetu večni mir in pokoj.

**Ljudmila Schmid - Šemerlova, lektorica
v pokoju, Basel, Švica**

izpod TRIGLAVA

Leto božje milosti

S praznikom Gospodovega rojstva se je tudi v Cerkvi na Slovenskem začelo jubilejno leto 2000. Na sveti večer, uro pred začetkom polnočnice, je papež Janez Pavel II. odprl sveta vrata v baziliki Sv. Petra v Rimu. S tem se je za vse kristjane simbolično začelo leto posebne božje milosti do človeka. Že na božični dan so slovenski škofje sledili zgledu svetega očeta in v stolnih cerkvah s posebnim bogoslužjem začeli veliki jubilej. V Ljubljani so se verniki skupaj z nadškofom Francem Rodetom zbrali na dvorišču nadškofije in od tam v procesiji odšli do stolne cerkve. Mariborski verniki so s škofom Francem Krambergerjem začeli procesijo pri Alojzijeve cerkvi. Koprski škof Metod Pirih pa je obkrožen z verniki začel obred na dvorišču pred škofijo. Procesije so se ustavile pred vrati stolnice, kjer so prvi vstopili škofje in zatem vernikom zunaj svetišča pokazali evangelijsko knjigo. Koprski škof Pirih je v nagovoru med mašo, ki je sledila, opisal pomen tega obreda. Kot je dejal, so s procesijo prikazali hojo božjega ljudstva v zgodovini odrešenja. Navzoče pa je spomnila tudi na pot, ki so jo prehodili pastirji, da bi videli Odrešenika. V procesiji so nosili evangelijsko knjigo. Ta predstavlja Kristusa, ki hodi vedno pred nami, njegova beseda pa je za nas luč in vodilo. Tudi vrata stolnice, kjer se je procesija ustavila, so znamenje Kristusa, ki je rekel: »Jaz sem vrata«.

Poleg vseh treh stolnic so v vsaki škofiji določili še več drugih svetoletnih cerkva. V mariborski škofiji so jih izbrali kar enaintrideset. V ljubljanski in koprski škofiji so med svetoletne cerkve prišteli le nekaj znanih božjih poti od Svete Gore do Nove Štife in Dolenjskem.

T. G.

Svetišče na Brezjah

Prvi dan v letošnjem letu smo Slovenci dobili svoje Marijino narodno svetišče. Za to priložnost so se v baziliki Marije Pomagaj na Brezjah zbrali vsi slovenski

škofje in s tem pokazali, da so bile Brezje na ljudski ravni že doslej naša osrednja božjepotna cerkev. Ljubljanski nadškof Franc Rode je odločitev Slovenske škofovske konference potrdil z besedami: »Od danes naprej so Brezje srce Slovenije; milostni kraj, kamor se bodo v prihodnjih stoletjih zgrinjale množice vernih Slovencev iz vseh krajev naše dežele; kraj upanja in krščanskega poguma; kraj, kjer se bo utrjevala naša narodna zavest in se bo krepil državniški čut; kraj radodarne odprtosti za življenje in smelega gledanja v prihodnost; kraj vseslovenskega bratstva in sprave.«

T. G.

Kopitar in da Vinci na ogled v Ljubljani

V Ljubljani sta prve mesece letošnjega leta na ogled razstavi, ki nam prikazujeta življenje in delo dveh za Slovenijo in svet pomembnih mož. V mestni galeriji so pred dnevi odprli razstavo z naslovom Jernej Kopitar (1780-1844) in evropska znanost v zrcalu njegove zasebne knjižnice. Na ogled so dragoceni cerkvenoslovanski rokopisni kodeksi, inkunabule, pomembnejša starejša dela slovenskega jezikoslovja, in nekatera pomembna dela takratne Evrope. V Narodnem muzeju pa je že od novembra odprta razstava Leonardo da Vinci (1457 - 1519) - znanstvenik, izumitelj, umetnik. Obiskovalec razstave hitro ugotovi, da ta Italijan, ki je živel v Firencih, ni znan le po Mona Lizi in freski Zadnje večerje. Bil je tudi astronom, matematik in arhitekt; meril je čas, zamislil si je avtomobil, helikopter, podmornico, risal je načrte za utrdbe in mostove... Nekatere njegove zamisli so uresničili šele v novejšem času.

T. G.

Spet povezovanje pomladnih strank

Po desetih letih, odkar je zaživel Demos, se v Sloveniji oblikuje nova koalicija pomladnih strank. O združevanju Slovenske ljudske stranke in Slovenskih krščanskih demokratov govorijo že več let, v zadnjih mesecih pa so delovne skupine obeh strank pripravile vse potrebno za združitev. Zaradi oklevanja ljudske stranke, ki je trenutno v vladi z Drnovškom, pa so z združitvijo odlašali. Tako je pobudo za ponovno povezovanje pomladnih strank prevzela socialdemokratska stranka Janeza Janše. Že sredi januarja sta stranka krščanskih demokratov in socialdemokratov sprejeli sporazum o političnem sodelovanju in skupnem nastopu obeh strank na letošnjih parlamentarnih volitvah. Pred dnevi sta Lojze Peterle in Janez Janša sporazum tudi podpisala. Koalicija Slovenija, tako so poimenovali novi Demos, sedaj čaka še na prestop Slovenske ljudske stranke v njihov tabor, vzporedno pa poteka tudi združitev s Slovenskimi krščanskimi demokrati.

T. G.

Prešernove nagrade

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika vsako leto podelijo Prešernove nagrade. Upravni odbor Prešernovega sklada je zadnje dni decembra odločil, da bosta nagradi tokrat prejela pesnica Svetlana Makarovič za svoj pesniški opus in p. Marko Rupnik, za poslikavo kapele Odrešenikove matere v Vatikanu. Papež Janez Pavel II. je 14. novembra lani blagoslovil svojo zasebno kapelo, ki jo krasi 600 kvadratnih metrov mozaikov, delo slovenskega jezuita Marka Rupnika iz Zadloga pri Črnem vrhu nad Idrijo. Dobitniki nagrad Prešernovega sklada pa so: kipar Mirsad Begić, skladatelj Jani Golob, violinist Miran Kolbl, pisatelj Vinko Moderndorfer, igralka Saša Pavček in režiser Vito Taufer.

T. G.

Darilo papežu

Papež Janez Pavel II. je sredi meseca januarja dobil v dar kristalni kelih, ki so ga izdelali v umetniškem oddelku steklarne Dekor Kozje. Z njim se je Slovenija zahvalila svetemu očetu za njegov drugi obisk pri nas ter razglasitev škofa Antona Martina Slomška za blaženega. Mašni kelih in patena sta unikat v tehniki bakrene gra-

vure. Pri izdelovanju keliha je sodelovalo 30 umetnikov, njegov avtor je Franci Čermelič, glavna mojstrica gravure pa je Tanja Valenčak. Kelih s pateno je visok 25 cm. Na pateni je v latinščini in slovenščini napis: »Fiat voluntas tua - Zgodi se tvoja volja«. Na kelihi je na posodnem delu brušen Slomškov portret in papežev grb. Preostali prostor pa krasijo pšenično klasje in vinska trta z grozdi.

T. G.

Pastorala Slovencev po svetu

Koprski škof Metod Pirih je po smrti ljubljanskega pomožnega škofa Stanislava Leniča prevzel odgovornost za pastoralo Slovencev po svetu. V tej službi je obiskoval slovenske skupnosti v Evropi in dugo po svetu. Prišel je tudi Avstralijo. Ob izteku njegovega drugega mandata v tej službi je Slovenska škofovska konferenca na to mesto imenovala škofa Alojza Urana.

T. G.

Faksimile Slomškovega dela

V Mariboru je izšla faksimilna izdaja še enega Slomškovega dela. Duhovni dnevnik Antona Martina Slomška, ki ga je sam naslovil Meni sveto in drago, obsega 16 z roko popisanih listov malega formata. Gre za najbolj intimen Slomškov spis, ki ga je večinoma napisal ob svojem mašniškem posvečenju, zadnje misli pa je vanj zabeležil več kot dvajset let kasneje ob škofovskem posvečenju.

T. G.

Nova knjiga

V zgodovinospisni zbirki Korenine založbe Nova revija je izšla knjiga Staneta Grande z naslovom Prva odločitve Slovencev za Slovenijo. Študija govori o dogodkih pred 150 leti, ko so Slovenci v skladu z nacionalnim prebujenjem, znanim pod pojmom pomlad narodov, prvič javno zahtevali združitev vseh Slovencev in široko avtonomijo.

T. G.

z vseh VETROV

PISMA IZ TOGA

Dragi p. Metod, dragi vsi bratje v Avstraliji!

Na kratko se vam z Milanom zopet oglašava. Upava, da je z vami vse v redu. Hvala za Misli, ki jih redno prejemava. Novembrsko številko sva prejela pred nekaj dnevi. Iz Misli zveva, kako živite pri vas.

Mogoče v Avstraliji po slovensko praznujete sv. Miklavža; v tukajšnjem poganskem okolju teh običajev niti najmanj ne poznajo... Da bi jih začela midva uvajati, pa je še prezgodaj, saj smo v prvi evangelizaciji.

V Nadobi, na misijonu, gre vse v redu. Z Milanom se trudi. Hvala Bogu je Milan sedaj zopet zdrav: cel teden ga je mučil prehlad z gripo, angino in močnim kašljem. Noči so sedaj sveže (spusti se do 18° C, kar je tukaj pravi mraz). Mimogrede se zgodi, da ponoči stakneš prehlad. Puščavski veter armatan še naprej pridno piha in včasih ustvarja dneve podobne slovenskim jesenskim, ki so megleno megleni...

Prejšnjo nedeljo smo srečno preživeli dan karitasa. Organizirali smo razne dejavnosti, igre, prodajo domačih pijač, hrane in slovenskih oblek. Župnijska blagajna karitas se je tako nekoliko napolnila. Na koncu smo imeli tudi majhen incident: dva mladeniča nista bila uspešna pri metanju obročev na steklenice od pijače. Svoje neuspešnosti nista znala obvladati, zato sta ukradla vsak eno steklenico. To je odgovorne za to igro in nekatere druge kristjane tako ogrelo, da so mladeniča skoraj pretepli. Temperatura je resnično narasla in skoraj bi se vnel nevaren pretep. Hvala Bogu se je vse skupaj mirno končalo. Še enkrat ugotavljam, da so tukaj izredno vroči v svojih temperamentih in reakcijah. Za prazen nič so se pripravljali stepsti do krvi. Seveda nikoli ne gre zgolj za neko stvar, marveč za vprašanje pravičnosti, osebne časti in dokazovanja, kdo je močnejši.

Devetindvajsetega decembra 1999 je bil v naši škofiji velik dan: Škof Ignace je posvetil dva nova duhovnika in enega diakona. Eden od duhovnikov je bil iz vasi Cicao, kamor so misijonarji najprej prišli. Škof se je zato odločil in je vse tri posvetil v tej vasi.

Na začetku misijonarjenja so misijonarje brutalno

zavrnili, pozneje pa so jih sprejeli in evangeliju so postali odprti. Premik v njihovem srcu je povzročil Gospod, ki je uporabil enega od misijonarjev pri zdravljenju domačinov. Ko je tisti misijonar uspešno ozdravil eno od pomembnih osebnosti v vasi, so vsi rekli, da je njegov Bog močan, in so se začeli spreobračati. Od takrat naprej se evangelij in Kristusovo ime vztrajno in počasi širita v srcih tamkajšnjega plemena Kabje. Posvetitev duhovnika iz te vasi ima tudi močan zgodovinski in verski pomen. Škof upa in je to tudi javno izrazil, da bodo odslej Kristusa v veri tukaj še bolj sprejeli medse. Posvetitve so se udeležili tudi predstavniki politične oblasti in tradicionalni šef kantona, ki je bil nadvse vesel in zadovoljen nad to slovesnostjo. Upamo, da bo tudi to pripomoglo k širjenju evangelija. Sicer pa je bilo posvečenje prijetno dolgo (tri ure) in afriško-rimsko-katoliško pestro, raznoliko, a vendar katoliško pravoverno in enotno. Prijeten je občutek, da pri isti maši poješ latinski Veni Sancte Spiritus, sledi mu kakšna pesem v francoščini, potem pa še pesmi v različnih domačih jezikih in ritmih. Temu je treba dodati še pestrost duhovnikov, redovnikov in redovnic, ki prihajajo iz vsega sveta. Danes smo, recimo, imeli med sabo kar štiri duhovnike iz Indije...

Levo p. Milan, desno p. Pepi

Na Silvestrovo se v Nadobi ni dogajalo nič posebnega. Zvečer smo darovali sv. mašo, potem smo ostali v enourni adoraciji pred Najsvetejšim in potem so mladi odšli na ples, ki so ga že tako težko pričakovali. Pol ure pred polnočjo smo začeli molit rožni venec, ki smo ga zaključili s sv. mašo ob polnoči. Oba z Milanom sva bila tokrat veselo presenečena, da je prišlo kar precej odraslih kristjanov in mladine. Tako je vstop v leto 2000 dobil posvečeno obliko.

Božično vzdušje naj še naprej odmeva v nas.

Veliko blagoslova tudi v svetem letu 2000!

P. Pepi in p. Milan, Togo, Afrika

BOŽIČNO PISMO IZ GBAGBAMA

Kot vsako leto želimo tudi letos pohiteti k vsakemu od vas, dragi sorodniki, prijatelji in znanci, in vam posredovati novice iz Fresca in Gbagbama, ter se vam iz dna srca zahvaliti za duhovno in materialno podporo.

Preteklo leto je bilo zaznamovano z mnogimi dogodki, ki so zahtevali združitev vseh moči članov različnih skupnosti v naši župniji. Kot priprava na leto 2000 je bilo organizirano nacionalno romanje v Yamoussoukro, v baziliko Naše Gospe miru. Tisoči vernikov so se zbrali k molitvi, da se Gospodu zahvalimo za neštete prejete darove. Iz Fresca nas je bilo 150.

Želja, da praznujemo trojni jubilej: 50-letnico mašniškega posvečenja našega nadškofa, 50-letnico župnije Fresco in 25-letnico prihoda sester, se je uresničila. Cerkev, še v obnovi, je zbrala 10. 10. 1999 veliko množico od blizu in daleč. Tam so naše pesmi in molitve izrazile našo zahvalo za prejete dobre.

Sestre nadaljujemo poslanstvo, ki nam je zaupano. V skupnosti v Gbagbamu je sprememba. Sestra Raymonde je odšla v Abidjan, da v tehnični šoli dokonča svojo izobrazbo. Z veseljem smo sprejeli v postulat Chantal Bosse.

Zaključek šolskega leta je bil poln nemirov. Novo šolsko leto se je v oktobru začelo resno, vendar ne vemo, kaj bo pozneje. Dijaki se pridno učijo. V dijaškem domu za fante je letos 193 dijakov, v domu za dekleta pa 47 dijakinj. Navzočnost sestre Hermine jim vliva pogum pri učenju. Spremlja tudi skupine dijakov, ki se pripravljajo na krst. Sestra Marie Therese nadaljuje s katehezo otrok, ki se pripravljajo na krst, in mladih, ki se pripravljajo na birmo ali poglobljajo svoje versko znanje. Letno organizira tudi tri tečaje Svetega pisma

za katehiste. Sestra Marie je odgovorna za gibanje otrok CV-AV. Prisotnost tega gibanja otrok prinaša v naše župnijsko občestvo veliko življenja in veselja.

V bolnišnici je bilo to leto težko, za bolnike in za upravnike. Za delovanje smo imeli na razpolago le lastne dohodke, zbrane od plačanih pregledov. Državni proračun je bil zmanjšan na eno šestino. Z darom avstrijske ambasade smo lahko kupili tehnični material in nekaj opreme. Cepljenje proti otroški paralizi se nadaljuje. 18.000 otrok je prejelo dve dozi cepiva na našem okrožju, kjer živi 70.000 ljudi. Iz previdnosti je predvideno za leto 2000 še četrtrič ponoviti to cepljenje.

Veliko bolnikov in ostarelih ostane doma. Veseli so obiska sestre Marie. Kristjanom prinaša obhajilo, druge skuša le moralno in materialno podpreti.

V kmetijsko-gospodinski šoli v Gbagbamu je letos 43 deklet, ki so več ali manj nepismene. Za šolo je odgovorna sestra Raquel skupaj s tremi učitelji ter postulantko Chantal. Sestra Monique vodi delavnico za šivanje in ročna dela za večja dekleta. Poleg tega spremlja matere, ki imajo bolne in podhranjene otroke. V otroškem vrtcu je letos veliko otrok. V januarju 2000 bo poskrbljeno tudi za varstvo otrok v vasi Okromodou. Ena od vzgojiteljic v Gbagbamu o odšla tja, kjer bo imela za pomoč dve dekleti iz te vasi. Pod vodstvom sestre Kristine že več let deluje delavnica za liturgična oblačila, ki vabijo k molitvi in jih vsi občudujejo. Žene skušajo odpreti zadrugo za povrtnino in trgovino. Sestra Kristina spremlja mlade in jim daje pogum pri reji prašičev in kokoši. Vse sestre sodelujejo pri pastoralni in v bazičnih skupnostih.

Med počitnicami smo imeli v Frescu in Gbagbamu več skupin mladih. Skupina frančiškanov je organizirala Pot evangelija. Sestre iz Gbagbama so se jim pridružile in šle peš iz Lakote do Fresca - 120 kilometrov v molitvi in poglobljanju življenja sv. Frančiška in sv. Klare.

Za vse te dogodke leta se zahvaljujemo Gospodu, ki naj vam stokratno povrne za vašo pomoč, vaše prijateljstvo in vaše molitve. Skupaj s svetim Frančiškom vam kličemo: Blagoslovi naj vas Gospod in vas varuje! Razjasni naj svoj obraz nad vami in naj vam bo milostljiv skozi vse leto 2000. Obrne naj svoje obličje k vam in vam da svoj mir.

Vaše sestre iz Fresca in Gbagbama

P.S. Iskren Bog povrne za redno pošiljanje Misli. Tukaj v misijonih mi vsaka slovenska beseda dobro dene... Z veseljem preberem vse. Prav vsem pošiljam vroče afriške pozdrave.

sestra Hermina

kotiček NAŠIH MLADIH

POČITNICE V MT ELIZI na začetku novega tisočletja

Saša Ceferin

Kot druga leta so bile počitnice v Mt.Elizi od 8. do 22. januarja dobro obiskane in popularne. Prvi teden so napolnile staro lepo samostansko poslopje družine, drugi teden mladina. V obeh skupinah se je nabralo več kot trideset ljudi, z obiski pa je število še naraslo. Prvi teden je bilo lepo vreme, idealno za kopanje, drugi teden pa bolj hladno.

Od duhovnih voditeljev sta se zvrstila na morju p.Metod in p.Filip (prvič v Mt.Elizi). P. Metod je bil prav zadovoljen z letošnjimi počitnicami, ki so potekale gladko in brez kakšnih zapletov. Posebno je bil ponosen na brezhibno delovanje in organizacijo mladinskih delovnih skupin. Mladina se je izkazala za izredno odgovorno v izvrševanju raznih dolžnosti. Še posebno se je odrezal voditelj Tony Lenko, prav tako voditelji štirih delovnih skupin, ki so izmenoma izvrševale razne glavne dolžnosti upravljanja: priprava miz, pomivanje posode, molitve, čiščenje. Voditelji so imeli nalogo poklicati člane skupine na njihovo delovno mesto ob pravem času. To je bilo največ vredno pri jutranji službi, saj so mladi večkrat celo noč preklepetali.

Kaj počne mladina, kadar ni pravega vremena za kopanje? Poleg klepetanja pozno v noč, pravi p.Metod, je tu odbojka, ping pong, surfing, izleti, obiski kina...

Tudi gospe kuharici, Francka Anžin in Anica Spacapan sta pohvalili mladino. Mladi so bili mirnejši in manj zahtevni od starejših, pravita. Pa tudi izbirčni niso bili. Kuhinjo je letos vodila kot že mnoga leta Francka Anžinova, ki prihaja vsako poletje iz Slovenije in je vzela gospodinjstvo na Mt.Elizi za eno glavnih nalog med svojim bivanjem pri nas. Ali ni to lepo? Takšnih obiskovalcev iz Slovenije nam je treba. Gospe sta tudi

povedali, da dobijo počitnikarji hrano, kakršne nimajo niti doma, zjutraj, opoldne in zvečer, pa še nekaj sladkega ob devetih. Ponudile so flancate iz kvašenega testa, ki so bili izredni, res 'out of this world'.

S Sandi, učiteljico slovenskega razreda v Victorian School of Languages, Princes Hill SC, sva obiskali Mt.Elizo zadnji večer, tako da sva imeli priložnost prisostvovati zahvalam, obdarovanju in smehu zaključenega počitniškega vzdušja in veselja. Vsi so se vidno imeli dobro. Še ene uspešne slovenske počitnice ob začetku novega tisočletja. Pater Bazilij bi bil vesel.

MOJA POLNOČNICA

Julie Brcar

Novo leto je bilo zelo pomembno – praznovali smo 2000 let krščanstva! V decembrske Misli sem napisala, da bom silvestrovala v moji farni cerkvi sv. Nikolaj. Rada bi vam povedala, kako je ta večer potekal. Prišlo je približno petdeset mladih. Od devetih do polnoči smo imeli posebno mašo, petje, molitve in navdušen nagovor za pripravo na novo tisočletje. Molili smo tudi mednarodni rožni venec v petih jezikih: italijanskem,

malteškem, latinskem, poljskem in slovenskem (ki sem ga molila jaz). Od tridešt na dvanajst do četrta eno nas je prenašal rimski radio, da nas je poslušal sveti oče. To je bilo nekaj izrednega. Govorili smo z Italijani, povedali smo jim, kaj se dogaja tukaj v Avstraliji, za njih zapeli avstralsko pesem We Are Australian in molili smo skupaj.

LIKOVNA AKADEMIJA ZA SLOVENSKE UMETNIKE PO SVETU

Slovenska izseljenska matica v okviru Srečanja v moji deželi 2000 tudi letos organizira likovno kolonijo za slovenske likovne umetnike po svetu. Kolonija, ki bo potekala pod mentorstvom prof. dr. Anke Krašna s Pedagoške fakultete v Mariboru, bo trajala od 21. junija do 1. julija 1999 v Mariboru. Soorganizator kolonije je Mariborska sekcija SIM.

V kolonijo bo sprejetih do 10 slikarjev (prednost imajo tisti, ki sodelujejo prvič). SIM in Mariborska sekcija bosta poskrbeli za bivanje in slikarski material. Stroške potovanja krijejo udeleženci sami. Umetniki dve ustvarjeni deli puste organizatorjema za razstavo.

Kandidati naj prijave do 15. aprila 2000 pošljejo na naslov Slovenske izseljenske matice, Cankarjeva 1, 1000 Ljubljana (faks: 00386 61 125 16 73, E-mail: sim@siol.net). Vsi prijavitelji umetniki bodo prejeli odgovor do 15. maja 2000.

Prijavi priložite najmanj pet fotografij ali diapozitivov vaših del ter kratko biografijo.

institute for slovenian studies of victoria

vas vabi na svoje spletno stičnico
www.thezaurus.com

Nudimo vam:

- * Izbrane Internet povezave s Slovenijo in Slovenijo po svetu
- * Arhivi Slovenske kulture in jezika
- * Internet revijo Sloveniana z vrsto člankov o slovenskih kulturnih posebnostih
- * Diskusijske teme in Kramljajnik, kjer lahko s svojim mnenjem sodelujete in polemizirate

www.thezaurus.com
slovenski kompas v vesolju informacij.

Ostane na zvezi.

Vpisovanje k pouku slovenskega jezika

Vpisovanje k pouku slovenskega jezika v Melbourne se bo začelo prvo soboto po začetku šolskega leta 2000 in potem naslednje sobote od devetih do dvanajstih dopoldne. Pouk se prične v soboto, 5. februarja. Lahko pridete v razred, govorite z učitelji in si vzamete prijavnico.

Slovenščino poučujemo v

Princes Hill Secondary College, Arnold Street, North Carlton, tel. 9416 0641

Vpišejo se lahko učenci od 4. letnika osnovne šole do 12. letnika VCE. Za vpis v 11. letnik VCE se pričakuje zadostno znanje slovenščine ali najmanj dve leti pouka. Vpišejo se lahko tudi odrasli.

Vpisnina za učence do 10. letnika je \$40, za VCE kandidate \$52, za odrasle \$120.

Za nadaljnje podatke kličite na šolo, tel. 9416 0641. Če se želite pogovoriti o slovenskem jeziku, kličite tel. 9544 0595 po sedmi uri zvečer.

Poleg običajnega pouka slovenščine bo razredni pouk obogatilo poučevanje o uporabi interneta za slovenski študij, posebno pa uporaba slovenske spletne strani - www.thezaurus.com, prek katere si bodo učenci pridobili neposreden dostop na slovensko omrežje in vrsto slovenskih jezikovnih in kulturnih virov.

Oglasite se, če vam je pri srcu učenje slovenščine. Radi se pogovorimo z vami, če imate vprašanja, skrbri ali probleme s šolanjem vaših otrok. Predvsem vam bomo povedali, kako vam bo koristila slovenščina. Posebno važno je vedeti, da bo študij slovenskega jezika dodal pet točk k ostalim VCE točkam, kar je pri vpisu na univerzo zelo pomembno.

Aleksandra L. Ceferin
Institut za slovenski jezik Viktorije

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS
FREE OF CHARGE

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

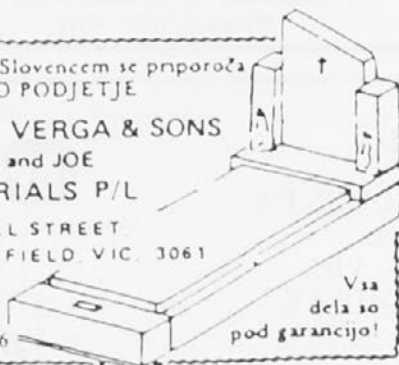
POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET
CAMPBELLFIELD VIC. 3061

Tel.: 359 1179
A H 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

PRODAJA IN NAKUP HIŠ WALTER DODICH AGENT ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART Camberwell Office
693 Burke Road, Camberwell, Victoria 3124
Tel: 9882 4700 Fax: 9882 4766
Internet: www.hockingstuart.com.au
Email: camberwell@hockingstuart.com.au
Mobile: 0413 262 655

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugo v času žalovanja

Head Office

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE (03)	5996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	Frances Tobin & Associates
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

Tel: 03

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a **free consultation** contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za **prvo
brezplačno posvetovanje**,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku. Izhaja enkrat mesečno na 16 straneh.

Novice iz Slovenije z interneta. Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije! Naročite se tudi vi. Letna naročnina za Avstralijo \$50.00.

Za prekmorske države z letalsko pošto \$100.00.

Naslov: Glas Slovenije Ph: (02) 9899 1131

P.O. Box 559, Round Corner Dural, NSW 2158

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone: 9305 7772

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02) 747 4028

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477

Fax: 9793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

NOVO! MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v žepni izvedbi s trdimi platnicami. Cena je 80 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE - MOLITVENIK ZA STAREJŠE, primeren za vse, ki že slabše vidijo, saj so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: **UČIMO SE SLOVENSKO - LET'S LEARN SLOVENIAN**, I, II. in III. del. Cena vsakega dela je 10 dolarjev.

Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

THE CHILDREN BIBLE - cena je 20 dolarjev.

PIKIJEV ČAROBNI BOŽIČ, cena 30 dolarjev. **BETLEHEMSKA ZVEZDA** - cena \$5.-

NOVO! Ivan Kobal: THE SNOWY - CRADLE OF NEW AUSTRALIA, cena knjige s trdimi platnicami \$30, z mehкими platnicami \$20.

NOVO! Dr. Velimir Vulikić: TRIDESET DNI MED SLOVENCIV MELBOURNU - iz dnevnika, cena 25 dolarjev.

NOVO! Jožko Šavli, Matej Bor, Ivan Tomažič: VENETI, First Builders of European Community - do zdaj je bila na voljo samo v slovenščini, zdaj jo lahko naročite v angleškem prevodu, cena 45 dolarjev, vključena tudi poština.

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

BIG BEN - Nancy iz Ljubljane

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - V deželi glasbe in petja

DRUŽINSKI TRIO POGLADIČ - Ko v slogi družina igra

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje

FANTJE S PRAPROTNA - Pojo slovenske ljudske pesmi

MELODIJE MORJA IN SONCA - Največji uspehi

IZTOK MLAKAR - Štorije in baldorije (v primorskem narečju)

ŠTAJERSKIH 7 - POvej, da Slovenec si

ALPSKI KVINTET - Ave Maria zvoni

BOŽIČNE PESMI - Bog je svet tako ljubil (pojejo sestre klarise)

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštino.

Dom počitka matere Romane

Slovenski dom za ostarele

11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Mother Romana Home

Slovenian Hostel for the Aged

Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85 % od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglosite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING THE MILLENIUM YEAR 2000

IF YOU ARE PLANNING A TRIP IN AUSTRALIA OR OVERSEAS DURING THIS SPECIAL TIME, PLEASE CONTACT US AND MAKE AN EARLY RESERVATION TO AVOID DISAPPOINTMENT.

*

GROUPS FOR SLOVENIA
departing from ADELAIDE, BRISBANE, CANBERRA,
MELBOURNE and SYDNEY

13/5/2000, 31/5/2000, 24/6/2000 and 12/8/2000

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic. No.
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2000

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666